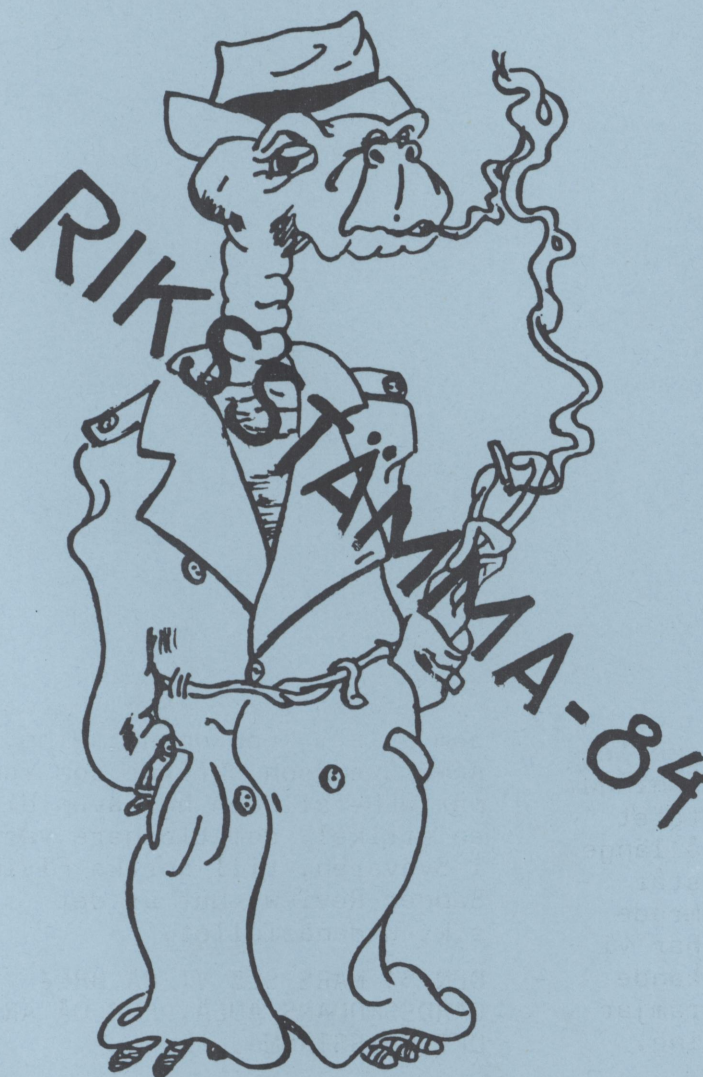

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

NR 1/84

Ur innehållet:
Programmet för Riksstämman.
Kreatursstymplingar, del 2.
Ombord på UFO
Amerikansk robot nedskjuten av UFO.
100 år gamla observationer
Ghostriders.
Dog Fight.
Närkontakt i Alder-shot.
Alien Guide.
The Entity.
Tionde planeten.
mm. mm.

Framsidas version av ET har i år fått stå symbol för årets UFO-riksstämma, som hålls i Bredgårdsskolans aula, 31 mars.
Välkommen!

STÄNDIGT SAMMA UTTJATADE, ENFALDIGA FRÅGA: "TROR DU PÅ SÅNT DÄR?" JAG SYFTAR NATURLIGTVIS PÅ DE TILLFÄLLEN ÄMNET UFO DYKER UPP UNDER NÅGON DISKUSSION, DÄR SJÄVUTNÄMND A S.K. REALISTER BEFINNER SIG INOM HÖRHÅLL.

Därefter följer osvikligen: "Nej du, jag står allt med båda fötterna på jorden, jag." Hur många gånger har man inte frestats att svara: "Vad du egentligen gör är sitter fast med båda galoscherna i steltnad lera. Om du för ett enda ögonblick försökte så mycket som lätta på ena foten, skulle du förmodligen få en chock, som finge 220 Volt genom kroppen att verka som en fjärt i en svinstia."

Ufos är ett märkligt fenomen, ingen religion. Man tror inte på flygande tefat. Om vi gjorde det, skulle vi hålla bönemöten i stället för att försöka förklara observationer som misstolkningar, hallucinationer, stjärnor, meteoriter mm.

En sak måste en gång för alla slås fast. UFOS EXISTERAR. Det råder ingen som helst tvekan om att det rör sig om ett helt igenom genuint fenomen. Vi som intresserar oss för detta fenomen, är de som söker orsaken till det. Vi vet inte varför människor ser föremål i skyn, på marken och under vattnet, som inte går att identifiera. Men vi har nyfikenheten, vi kan helt enkelt inte ignorera någonting som så påtagligt berört och kommer att beröra ett stort antal människor. Vi försöker lyfta galoscherna ur leran.

1900-talets största vetenskapliga geni sade en gång: "Mystiken är forskarens främsta drivkraft." Där har vi något av den bakomliggande sanningen. Det mystiska, det okända väcker nyfikenheten, som kanske leder till forskning, som så småningom leder till en förklaring. (Citatet ovan är Albert Einsteins.) Så länge det okända får ruva ostört, står också utvecklingen, vilket område det än må vara, stilla. Där har vi skillnaden mellan tro och sökande efter kunskap. Forskning befrämjar alltid någon form av utveckling.

Tron sitter kvar i fotöljen och väntar på nästa TV-program, forskningen ser efter i tidningen om det verkligen finns något att vänta på.

Ingenting ger en bättre bild av de här sammanhangen än en blick i historieboken. Medeltiden, det var trons tidevarv. Då avstannade utvecklingen och denna dystra period har också mycket träffande betecknats som just Medeltiden, tiden mitt emellan.

Vår egen tid kommer knappast att betraktas som en medeltid. Aldrig någonsin har så många arbetat så intensivt för att nå kunskap om allt det okända som nu. Självklart måste vi då också forska om UFO-fenomenet. Ett fenomen, som kan få stridsflygare att riskera livet, göra instrumentfunktionerna i ett flygplan odugliga, få människor att spoliära äktenskap och karriär bara för att de inte vill förneka vad de sett osv osv, ett sådant fenomen måste helt enkelt vara värt att studera.

Därför samlas vi, därför diskuterar vi, därför lyssnar vi till vittnen, därför behöver vi inte tron. Vi söker kunskapen, sanningen. Vi står verkligen med båda fötterna på jorden. Men ibland tar vi ett steg framåt.

Efter denna personligt hållna programförklaring lite fakta om detta nummer av Svävaren. Vi har glädje att återigen se ordföranden i UFO-center som medarbetare i tidningen. Lisbeth Årstads digra översättningsarbete bl.a. med artikeln om kreaturstympning är en ovärderlig tillgång. Jörgen Stenkvist klarar vi oss inte utan. Hans Dog-fight är nu inne på tredje delen och kan enligt Jörgen, hålla på hur länge som helst. Keep on swinging, Jörgen. Acke Svensson skriver som vanligt om ett par UFO-fall och har även bidragit med en artikel, som tidigare varit publicerad i Svävaren, till anrika Flying Saucer Review. Det är det s.k. Undenäsfallet.

DEN 31 MARS SES VI PÅ BRE-GÅRDSSKOLANS AULA. FÖR DÅ ÄR DET RIKSSTÄMMA.

VI HÖRS OCKSÅ!

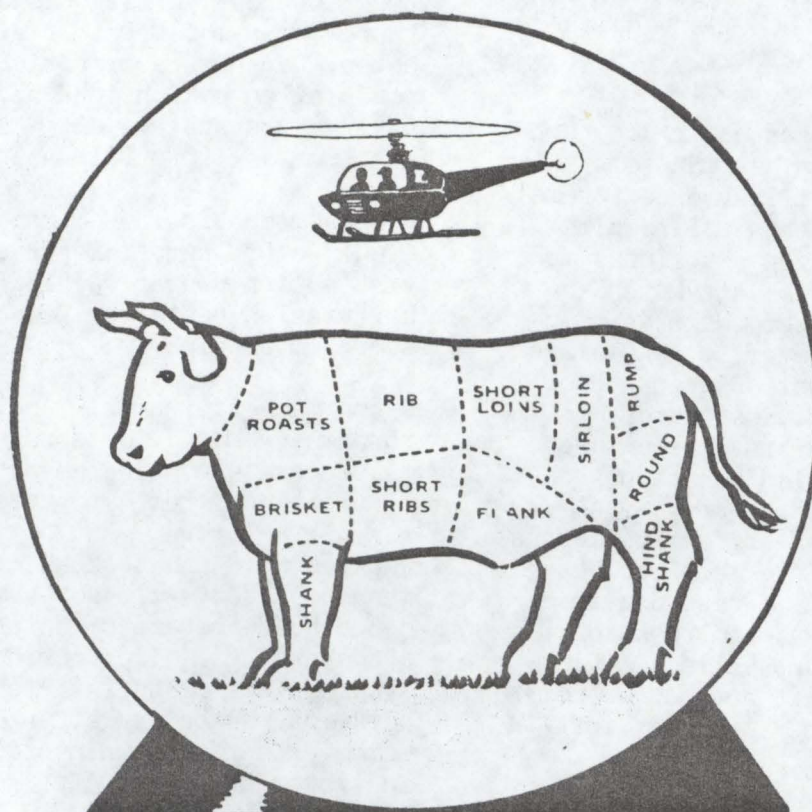

BISARRA STYMPNINGAR AV KREATUR HAR INTRÄFFAT I EN RAD AMERIKANSKA DELSTATER. TROTS RAPPORTER OCH UNDERSÖKNINGAR OM DEN HÄR PÅGÄENDE SKRÄCKHISTORIEN MED DESS KUSLIGA LISTA ÖVER AVLÄGSNADE ORGAN, KADAVER UTAN BLOD OCH MED KIRURGSNITT, HAR MAN ÄNNU INTE LYCKATS IDENTIFIERA DE MYSTISKA STYMPARNA.

KREATURS-STYMPNING FORTS.

-- FYRA PSYKIKER I TRANS FÖRSÖKER LÖSA GÄTAN --

AV PETER A. JORDAN

DEN FANTASTISKA BERÄTTELSEN UTGÖR ETT SNÄRIGT TRÄSK AV FÖRBRYLLANDE FAKTA, MAKABRA LÄMNINGAR OCH SÄVÄL INVECKLADE SOM MOTSÄGELSEFULLA TEORIER, MED RYKTEN OM UFOs, HEDNISKA ELLER MILITÄRA KULTER, VETENSKAPLIGA ELLER REGERINGSSTYRDA SAMMANSVÄRJNINGAR, HEMLIGA EXPERIMENT OSV. I EN OFÖRSKRÄCKT SATSNING ATT FÖRSÖKA 'SE' BORTOM DENNA ÅTERVÄNDSGRÄND LEDDES ETT EXPERIMENT AV PETER A. JORDAN, FORSKARE I NEW JERSEY. HAN BAD PSYKIKER ATT STUDERA FOTON FRÅN ETT FALL SOM HAN SJÄLV UNDERSÖKTE OCH ATT UTFÖRA EN PSYKOMETRISK 'AVLÄSNING'. PETER JORDAN ÄR FRILANSJOURNALIST OCH HÅLLER FÖRELÄSNINGAR OM UFOLOGI OCH PSYKISK FORSKNING SAMT HAR GRUNDAT OCH LEDER THE ASSOCIATION FOR THE STUDY OF UNEXPLAINED PHENOMENA (ASUP) - FÖRENINGEN FÖR STUDIER AV OFÖRKLARADE FENOMEN - I FLUSHING, N.Y.

Djurens svullnader, vet jag säkert, har orsakats av någonting de har intagit oralt. En kemikalie har slukats genom munnen. Området där man funnit de här djuren är kontrollerat, det vill säga, någonting har gjorts för att påverka jordens själva sammansättning, genom att påskynda några av de biologiska reaktionerna. På ett eller annat sätt, innan de saluförs till allmänheten, blir en del av boskapen märkt i experimentsyfte och för att testas vid ett senare datum. Experimentatorerna vill kunna observera förändringar hos de märkta djuren under normala stress-förhållanden, vilket inte är möjligt i ett slutet laboratorium.

Avlägsnandet av de vitala organen säger mig att de är intresserade av kroppens känsliga organ, och testar olika nervdroger. Jag känner att experimentatorn vill avlägsna blodet fortast möjligt, i så naturligt tillstånd som möjligt, och måste hålla det varmt av någon anledning.

Jag ser en sadel placeras under kon för att kunna hissa upp den, av män som sänkts ner från ett stillastående föremål. Djuret är fastbundet, bara tillräckligt länge för att stympningen ska hinnas med, och, allra viktigast, för att kunna injicera ett lugnande medel. Något som injicerats i djuret fungerar som ett slags muskelavslappnande medel. Djurets vener måste bibehållas i ett visst skick; en hjärtattack måste undvikas. Anledningen verkar vara att allt blod kan tappas endast när vener och artärer är *fullkomligt* avslappnade. Vad det än är som injicerats i djuret, så går det inte ihop med beståndsdelarna som finns i dess dagliga diet, och orsakar en våldsam reaktion. Tungan verkar otäckt uppsvälld som vid förgiftning. En stollift används definitivt här, och släpps ner från ett luftskeppsliknande föremål.

Någon med namnet "Empeda". Jag får in ett laboratorium. Jag ser tekniker arbeta där. Jag får in en man som är så gott som skalig, kort svart hår, precis över öronen, och lite svart hår som täcker nacken. Något "veydante". Högt torn i luften. Våldigt högt. Skulle kunna vara radar eller laserstråle. Det här är säkert *mexikanskt*. Jag får in ansiktena eller maskerna från en festival som äger rum alldeles före vår jul.

Pifåta har setts häromkring samtidigt med stympningarna. Varhelst det blir dans på torget nära gränsen, där känner jag att detta viktiga radarkontrollerade eller laserkontrollerade torn finns. Titta där.

Jag känner också att de föder upp korsningar mellan djuren och ordnar en slags blodbank för djur, för att kunna producera en mer perfekt kreatursras, som skulle bli mindre nervös och bli tyngre med åren.

Någon stad nära stympningarna där det, en gång i tiden, kan ha funnits en skampåle? Rättvisa kan ha skipats i stadens centrum. Jag får in människor vid skampålar, som på gamla tiders torg. Ett stort K kommer fram kring det här, eller också har själva staden bokstaven K i namnet. Någon med namnet "Kielman" och "Kelman". Någon Joseph, som skriver sitt namn med många snirkclar. Först Jo, sedan resten av namnet väldigt smått.

Jag får in en institution där det finns många Lincoln Continentals och Cadillacs. Det här är definitivt ett laboratorium. Även en underlig slags fågel, kanske en tupp, som symbol. Det är alldeles i närheten. Den här laboratorieinstitutionen omges av en cyklon-inhägnad och de flesta saker styrs snarare *under* än ovanför marken, och jag förs till en plats i Colorado.

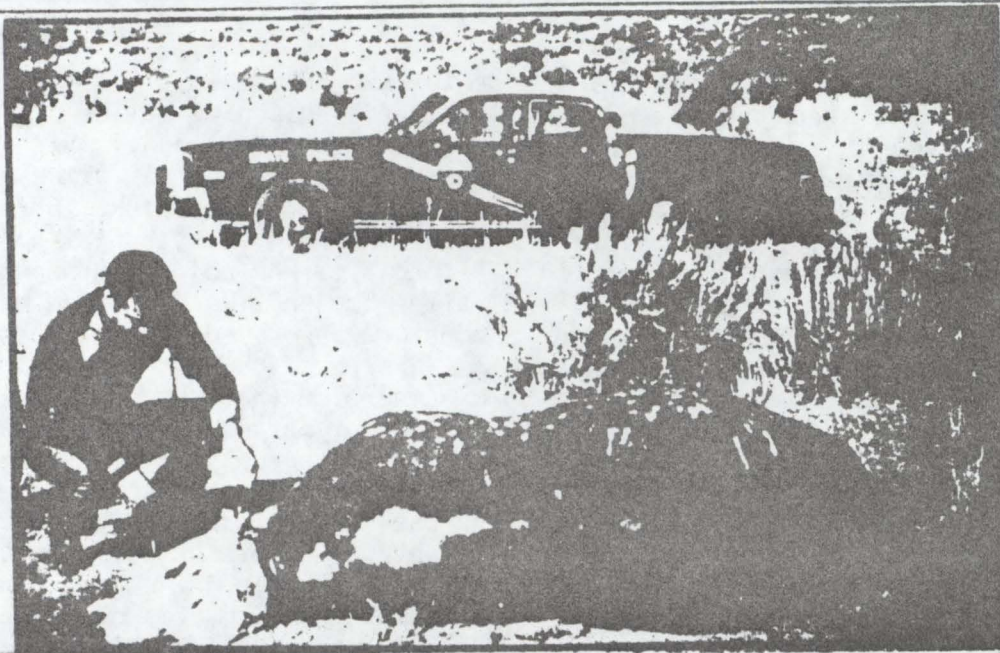
Något om en vissla som kan kontrolleras, ljuder över lägret. Det tycks vara en ångvissla, men den är väldigt högljudd. Den här visslan består av tre delar. Den är stor som en hink.

Någon med efternamnet "Audler". Någon med förnamnet "Mase". Jordbruksdepartementet måste veta någonting om att det här experimentet äger rum.

Jag får in djurets skakningar alldeles innan det dör. Alla som har en boskapsdjord borde notera om deras boskap upplever ett skaknings- eller förlamningsliknande syndrom, som om de fått feber eller blivit nerkylda. Någon dag efter det att djuret kommer i detta skakningstillstånd, tas inälvorna ur på det sätt som jag beskrivit tidigare.

Jag ser talet 1714. Jag får in apor, och olika sorters primater. Jag ser en flicka med långt blont hår, flätat i nacken. Jag får in någon med efternamnet "Audli".

Jag vill komma till en plats som säger "Pesk' Pecc", nära en plats där det finns en brunn på gården. Jag får in en byggnad som man kan anta är förnämast i staden med en liten spira högst upp. Något som liknar ett halvt äggskal reser sig över marken, något slags byggnadsverk. Jag ser tre sådana byggnader, väldigt stora, ungefär hundra fot breda. Cirkelrunda till formen. Kupoler ovanför marken. Något slags rör i närheten, på vilka det finns gångvägar, som om de stod i förbindelse med oljekällor. Något här har att göra med oljebolag. Dessa har samband med laboratorier på något sätt.

De romerska siffrorna IVIII. Någon som kallas Stephano, namnet Whitmore och Lilly pharmaceuticals. Finns det något atom- eller jetrakett-labb i närheten? Jag får in något med jetpropellrar. Jag får också in något som liknar en rörlig plattform, som sträcker sig från den ena triangulära ytan till den andra. Detta garanterar experimentatorn att det inte blir några fotavtryck.

MP 1936 på ett fordon, som verkar komma till en militär installation. Små jeepar. Efter namnet "Plento". Blod används, tror jag, i transfusionssyfte, för att kunna förstå hur kemikalier påverkar mänskliga organismer i händelse av bakteriologisk krigsföring. Jag känner att regeringen vill skydda vissa mineralbestånd som finns i det här speciella området, och vill förhindra att folk köper eller exploaterar den här marken. Detta kan vara skrämselektik, för att folk ska hålla sig borta från det här området.

Det här området är definitivt kontrollerat. Det här kan omfatta mer än ett federalt organ och omfattar studier av bakteriologisk krigsföring och radioaktivt nedfall.

Blodet måste hållas varmt, det är absolut väsentligt, så tiden är väldigt viktig. En exakt tidtabell måste följas. Män släpps ner från ett stillastående föremål, mot marken. Flygplanen kommer inte långväga ifrån, inte heller lättare-än-luft-farkosterna med ljusen. De är inom tjugo miles från dessa stympningar. Det måste finnas en central installation i området varifrån hela detta militära projekt styrs. Två regeringsorgan är inblandade, kanske, beroende på uniformernas olika färger.

Experimenten gäller djuruppfödning, och vilka effekter som giftiga kemikalier, både i luften och i födan, kan ha på djur såväl som människor. Även provas vid radioaktivt nedfall, att fastställa alla tänkbara skadliga reaktioner, och om djur kan uppfödas som är resistent mot sådana reaktioner. Områdena där dessa stympningar inträffar testas angående kemisk obalans i luften och jorden. Ett nytt utbrott kan väntas när det är dags för boskapsräkningen, på våren.

DATUM: 9 FEBRUARI 1980

Skottar, eller skotsk-talande folk kring det här. Är detta nära ett indianreservat? Indianskt, kan vara mexikanskt inflytande. Namnet Hartman kommer fram kring det här. Eller Hartmann. Någon undersöker vattenanordningar i området, för jag ser slagrutemännen. Slagrutor i händerna på två olika män.

Finns det en järnmalmfabrik i trakten? Grusraffineringsfabrik kanhända. Se den stora tratten de kan fylla med grus för att sortera ut malm och mineraler. Antingen sand eller grus hänger ihop med det här. I det här området måste det en gång i tiden ha funnits guld eller några värdefulla mineraler, för jag ser balansvågar och metallstoft och -klimpar. Planerar de att dämna upp vattnet för att kunna producera mer elektricitet? Det känns som om de bygger en damm. De kontrollerar vattentrycket.

Militärer med bruna mössor. Överdelen är definitivt gulbrungrön, men mörkare än våra egna, så det är verkligen inte vår regering som representeras här. Det är något jag inte förstår. Verkar vara ledande armé-officerare. Intryck av små indianliknande barn. Finns det en skola i närheten? Barn mellan 5 och 7 år gamla. C.B.P. - namnet på en man som anses gå i spetsen för den här speciella operationen. Har på sig bruna militärskor. Jag fortsätter att få in armén.

Finns det kalkstensfyndigheter här i området, eller konstigt färgade stenar i närheten? Vattnet verkar skifta i underliga färger. Avfärgning mot stranden och den verkar gulgrön. Talet 1161 kommer fram här. Någon som sitter i en gung-liknande anordning. Ballonger används. Odlas druvor i området? Något om vingårdar.

Ett riktigt stort oljebolag kring det här, kanske Exxon, ungefär 5-6 miles från en huvudled. Många mikrometrar kring det här. Allting mäts i detalj. Ingenjörprojekt. Definitivt nära ett oljefält och jag ser stora kupoler där man kan ta sig upp via sidospår. Små stegar på den här kupolen. Kemiskt ingenjörarbete är starkt knutet till det här.

Två knappar på en militärmössa. Siffran 7. Kan vara klockan 7. Tidpunkten när attackerna planeras. En plats där oljan går i ett slags "X"-mönster. Kemiskt ingenjörarbete kan åter knytas till en stympning. Stora bokstaven J och stora bokstaven A. Ses inte som en våldshandling, utan som något för "allas bästa". Avslutande av ett försök eller test. Det här var mystiskt. Jag vet inte vad senap har att göra med det här. Gör korna yra och får ögon och nos att kännas som om de vore igentäppta.

DATUM: 28 FEBRUARI 1979

(Följande avläsning gäller diabilden av helikoptern i Colorado.) Periskop längst ner på farkosten. Kommer ut ur buken. Teleskopiskt. Sträcks ut neråt. Armén. Vit stjärna i änden. WWII. Pilot hjälm. Hög höjd. Den här helikoptern kallas "hagen". Målad som en haj. Käftmönster. Något med vakuum. Vakuum-effekt.

Man med blont hår. Engelska anletsdrag. Hög panna. Bär en klackring. Guldring. Världighetstecken. Världighetstecknen anger C.B.P. Har något att göra med ammunition. En båt. Kanon-torn syns på krigsfartyg. Det här är säkert en person från armén, men varför ville jag säga att han har ett fembladigt enblem? Det där är en överste. Eklövs-enblem. V.I.P. Något om ZIP. Inte zip-kod (=postnummer, ö a), något annat. Stora bokstaven Z. Något om ett bergslejon och experimenterande.

NANCY FUCHS

Legitimerad sjuksköterska till yrket. Nancy Fuchs är en psykiker som har specialiserat sig på djurdiagnoser. Hon har bistått polisen vid lokalisering av bortsprungna djur, och leder grupper och studiecirkelar i psykisk utveckling över hela landet.

DATUM: 10 MARS 1980

Skymning. En man talar om ett djurs strupe. Något fattas. Jag känner att han är väldigt förbryllad till att börja med. Vissa delar av djuret fattas. Oordning. Kons färg är borta, på något vis. Väldigt frustrerad. Gick till myndigheterna. Inga tillfredsställande svar gavs. Myndigheterna sa något om en vild hop som bar ansvaret. Han var väldigt förtjust i de här korna. Modfälld. Vilsen p.g.a. det här. Ingen förklaring finns. Lutar år rovtorin.

Något om att begrava kadavren. Vad hände med kadavren efteråt? Han talar om att han måste förstöra dem. Lukten av bränt kött. Vissa delar sparas för analys. Kadavren försörs senare. Hans liv kommer aldrig att bli som förut. Bara bekymmer numera. Förlorade ungefär $\frac{1}{4}$ av sin hjord. En del var bland hans favoriter. Kanske får han 5 eller 6 stympade inom en snar framtid.

(Byter till bilden av runda spår.)

Något lurvigt och pälsliknande. Cylinderliknande föremål. Något människoliknande över detta. Det omges av långa vita saker, nästan pälsliknande. Personlighet kontrollerar det här. Bitar av metall över metall. Cylinder med metallremsor ovanför. I kon förs nu in ett långt, smalt föremål som går in i halsådern. Metalliskt, stavliknande instrument används för att få djuret orörligt, få det att falla. Väldigt kraftigt energiflöde strömmar ut härifrån. Metallförlängning med en krök används under operationen för att kasta omkull djuret. Ingen kamp. Elektrisk urladdning från den här förlängningen. Något slags elektriskt flöde. Pirrande känsla. Elektriskt spänningsflöde.

Måste ha funnits åtskilliga spår i området. Avstånd mellan dem. En och en halv fot, kanske. Något som går, helt säkert, längs marken. En känsla av enorm vrede och fientlighet. Riktad mot Gomez. Uppvisning av styrka och hämnd. Rotation. Små vassa objekt kommer ut nertill. Sporrar?

(Fortsätter till diabilerna av kadavren.) En elektrisk stöt gick rakt igenom det här djuret. Från nacken eller huvudet och neråt. Super-högspänning. Fördelningen av mineraler har på något vis ändrats om i djurets kropp. Något är fel med ögonloben. Den ena. Ögat har sugits ut. När strömmen passerar avlägsnas ögat. En vakuum-effekt. Alla mineraler har avlägsnats. Innebär forskning. Mineralerna behövs för forskning.

Gomez mark i svårigheter? Mineralfyndigheter där? Jag hör människor säga "Vi kommer tillbaka". Gomez vet att någon har beslutat att få kontroll över hans egendom. Några illavarslande drömmar som han upplevt strax före stympningarna? Regeringsverksamhet. Skrämma Gomez. Maskin används. Pilspetsformat kirurginstrument, borrlignande del används för att göra snitt.

Är några av dessa prisbelönta kor? Uppfödning och ärftlighetslära är inblandade. Utvidgning av äganderätten till regeringsanknutna personer. Embryon. Tusentals exemplar behövs till den här avelsfacetten. Korsningsavel. Djuret dör sekundsnabbt. Höghastighetsborr eller kniv används.

Bakgrund inom armén. Marsalk eller något liknande. Något associeras till "hornet". Militär bakgrund. Plast runt skorna. Vätskefylld, lämnar inga avtryck. Tidur används. Man i femtioårsåldern. Marsalk. Armén. Mössa med svart band och guldkant. Stämning. Vithårig. Mycket inflytelserik. Promenerar in i Pentagon när det faller honom in.

Ordern gavs för 15-18 år sedan om stympningsprojektet. Var utomlands då. Vän till general McArthur. Högste marsalk. Bor i Dakota. Pengar investerade. Problem med högsta prioritet. Lång. Kraftig.

Endast 17 personer känner till det här. Projekt med 2½ miljoner tilldelade tidigt för avelsexperiment. Slutet av 60-talet. Genom Pentagon. Personen som låg bakom då går i spetsen för den nya forskningen. Mer och mer pengar investeras för varje år. Alla större oljebolag backar upp det här i hög grad.

(Byter till biden av Colorado-helikoptern.) Vit vätska används som bränsle. Hembas är Californien. Enkla skålade sitsar. Man med mörka solglasögon. Nära en gräns. Kupol-liknande byggnad där helikoptrar förvaras.

(Fortsätter med diabilerna av kadavren.) Arbetet är färdigt på ungefär 6 minuter. Intrycket av ett djur som faller. Plastpåsar används för att bevara vävnad som avlägsnats. Vävnadsprov. Stickmärken har gjorts för vävnadsprov. Hör stymparna diskutera planer på hur de ska skrämma ranchägarna till att lämna sina egendomar. Vill ha marken. Vill förstöra ranchägarnas huvudsakliga inkomstkälla: korna. Ser nålkarta med framtida stympningar inprickade. Röda nålar används. Anger en nordlig tendens.

Oljebolagen vill få kontroll över mer mark. Det här är en del av lösningen. Vill bilda karteller för såväl mineralfyndigheter som oljefyndigheter. Djuren prepareras på något vis 3 eller 4 månader i förväg. Projektet påbörjades antingen 1966 eller 1967. Teknikerna har fulländats genom åren. Tron på UFO får näring genom stymparna. John Mitchell är knuten till detta. Likaså Howard Hughes. Barette eller Barnett är ansluten. Pengar har erhållits från en rad olika företag och privatpersoner.

Driver med hjälp av någon slags lättare-än-luft-anordning. Görs väldigt tyst. Örsnibbar tas för studier i mikroskop av kärlaktiviteten. Små blodkärl från öronen är ganska viktiga för de här människorna.

Saudiarabien. Samband med uran. Metalldetektorer används för mineralutforskning. Något i jorden som gnistrar. Bilden är extremt komplicerad. Delvis intresserade av att påskynda boskapens tillväxt, och att utveckla en kreatursbesättning som kräver mindre fodermängd och, följaktligen, mindre pengar. Bukspottkörteln är viktig för allt detta.

ALBERT THOMPSON

Mr Thompson (En pseudonym. Hans rätta namn hemlighålls på begäran) är en New York-psykiker, som specialiserat sig på "transpersonligt medvetande". Han anses vara väldigt begåvad inom psykometrins område, och har testats omfattande vid American Society for Psychical Research.

DATUM: 12 JULI 1980

Namnet Helen eller Helenvill finns i sammanhanget. Något om stängsel. Har stängslen rubbats eller brutits sönder? Namnet Meyer. Tyskt namn. Möjligen Meyers. Finns det någon typiskt tysk befolkning i trakten? Tyskt samband. Har någon varit där som är slagruteman, en person med en käpp? En känsla av var är det, var är det, var är det? (Gör rörelser över bordet med en imaginär slagruta.) Någon letar efter något. Utforskning av något under marken.

Djuren vet instinktivt vart de ska gå, och vet var det som de behöver finns. Vatten är viktigt här. Det kan vara ett växel-förhållande mellan olja, vatten och gas. De kräver alla hålrum under marken. Samband med uran. Något om radioaktivitet. Några rapporter om saknade personer i området? Detta är absolut ett jordiskt fenomen.

Intrycket av en khaki-grön uniform som bärs av en militär. Armén.

(Från Hines helikopterfoto.)

Drivs med diesel och någon annan sorts bränsle, och den går delvis på tryckluft. Två olika sorters motorer hör till den här tingesten. Tryckluftsingång. Mannen som flyger den här tingesten har mörka glasögon och snagg. Mössan ser ut så här: ☐ .

Han kommunicerar via radio. Agiterar. Övervakning. Radiokommunikation med någon på marken. Någon därute har en installation under jorden. Allt är under jord.

(Övergår till några av kadaverbilderna.) Något bärs på skorna som döljer fotspår. Något stort och svampigt. Fördelar vikten över en stor yta. Små ballong-skor. Allt detta har tänkts ut av krigsindustrin. Något här om nervgaser. Tittar inte bara efter saker ovanför marken, utan experimenterar med vissa sorters kemikalier också.

En del av regeringen eller en stor regeringsinstans planerar att flytta till det här området. Nästan som att utlokalisera Washington, D.C. till det här området. Större utlokalisering. Geologiskt leder de mätningar gällande jordbävningar och andra jordrelaterade fenomen, p.g.a. att kärnbränsleddrivna anordningar behövs i området.

Regeringen har en mängd intressen i den här marken. De vill gärna ha den här marken. Några anbud på marken? Vem är Howard Baker? Kolla upp honom. Säkert inblandad.

(Tittar på bilden av sug-avtrycket.) Förekommer det här i något runt mönster? Eller triangulärt mönster? Jag tror det här är en trefots-plattform. De använder den till nedsättningar.

(Håller i bilden av Gomez begravningsplats.) Några begravingar där nyligen? Kan finnas något där som orsakar glöden. (Mr Thompson hade på förhand blivit uppläst om glöd-fenomenet.-förf. anm.) Det kan finnas något slags gömställe. Kan finnas en låda eller dylikt begravd här. Några tecken på grävning här omkring? Jag får hela tiden in Texas av någon anledning. Smal landremsa i Texas. Norra Texas. Händer det något i Mexico? Starkt samband där. Renosa, Mexico, också. Nästa område där det slår till kommer att bli Texas. Den smala landremsan.

SLUTSATS

Avläsningarna som har sammanställts till den här rapporten demonstrerar - med tanke på den beryktade otillförlitligheten hos psykikers varseblivning - vad jag anser vara en ytterst anmärkningsvärd spridning av åsikter angående de abnorma stympningarna hos Gomez.

Trots oändligt olika karaktär, attityder och världsuppfattning, var alla fyra psykikerna inte desto mindre eniga i sin övertygelse att stympningarna stammade från en massiv, hemlig operation som leddes av vad som beskrevs som krigsindustrin.

Att inte ens det minsta stöd gavs till de populära rov-, kult- eller utomjordsteorierna kommer som en extraordinär överraskning som är svår att förklara, även om man undantar möjlig omedveten påverkan i form av experimentatorns egna värderingar. (Den s.k. "experimentator-effekten", vari attityder hos forskaren har inflytande över eller förutbestämmer resultatet av psykikerns avläsning, anses uppträda ofta inom para-psykologisk forskning.) Än mer förvånansvärt är det faktum att två av psykikerna var benägna att acceptera möjligheten av "närkontakt" med okulta och utomjordiska makter, men lyckades inte finna några sådana samband under trancen.

Varje psykiker tog orubbligt ställning för uppfattningen att stympningarna hade jordiskt ursprung, men alla kände att fenomenens *suggestiva* teori om utomjordisk inblandning hade introducerats som ett medel att skapa förvirring och osäkerhet.

Uppenbart är att dessa avläsningar i sig inte bevisar mycket, eftersom bestyrkande av materialet i hög grad är en omöjlighet på nuvarande stadium. Avläsningarna kan emellertid en dag visa sig vara av stort värde som tillägg vid UFO- och veterinärforskning genom att föreslå *nya* metoder att närma sig stympningsproblematiken. Vi kanske upptäcker att, medan vi förlitar oss till en misstänkt "bullrig" och ofullständig metod för perception, är psykiker, såsom de som användes i detta projekt *faktiskt* kapabla att leda oss till ännu inte kartlagda områden, där lösningar på kreaturstympningsmysteriet kan finnas. Om vi är *extremt* lyckosamma, kanske vi upptäcker, att de namn och beskrivningar som psykikerna gav i sina avläsningar faktiskt är "blåkopior" av stympningsberättelsen, medan den vecklar ut sig framför oss. Det får framtiden utvisa.

Att arbeta tillsammans med de här psykikerna har varit en erfarenhet mödan värd, och har grundligen berikat mitt eget perspektiv till ämnet kreaturstympning. Jag vill tacka samtliga för deras ovärderliga medverkan, och uppskattar den tid de så vänligt och osjälviskt ägnade detta experiment. Tillsammans med deras bistånd, och bistånd från statspolis-kommissarien Gabe Valdez, kunde jag fullborda något som jag kände att det fanns ett stort och allmänt behov av.

EFTERSKRIFT

Läsaren kanske är intresserad av att betrakta några ganska förvånande "överensstämmelser" som verkar finnas mellan delar av psykikernas material och fakta - både centrala och perifera - i stympningsfrågan.

*1 - Mangravite nämner en "citrat"-injektion. Närvaron av citronsyra (ett anti-koagulat) *upptäcktes faktiskt* i en stympad djurkropp, i New Mexico, som undersöktes 1978 av Los Alamos laboratorium.

*2 - Mangravite talar om en apparat som fraktas med helikopter och "som analyserar med ljus". Detta, säger han, kan vara "UV eller flourescens". Ett experiment som utfördes på några av Gomez kor 1978 med ultraviolett ljus avslöjade att några av djuren hade tydliga flourescerande "stänk" på baksiden och högst upp på sidorna. Spekulationer finns att djuren är märkta i förväg för att "plockas upp" vid ett senare tillfälle.

*3 - Lerner nämner Hobart Company. Bland andra produkter tillverkar Hobart ett stort urval av *köttknivar och kött-yxor* för industrin.

*4 - Lerner associerar ballonger, små luftskepp och andra "lättare-än-luft"-uppfinningar med stympningarna. Våren 1979 undersökte Valdez en uppgift om ett lågtflygande plan som svävat över en boskapshjord nära Dulce. Med hjälp av flygtrafikkontrollcentralen i Longmont, Colorado (varifrån planet påstås ha lyft) lyckades Valdez fastställa att planet tillhörde en världsberömd *ballongfarare* (han lyckades genomföra den första atlantflygningen med ballong) som också äger ett *gruvbolag* i New Mexico vilket har specialiserat sig på utforskning av uran.

*5 - Fuchs nämner namnet John Mitchell. (I ett senare arbete tillsammans med Fuchs gällande kreaturstympningar i Iowa, dyker namnet upp igen - Fuchs säger att han väldigt tydligt associerar namnet med den förre justitieministern). I juli 1980 rapporterade *Washington Post* att Mitchell nu är knuten till ett företag som heter Global Research International, Inc, som har anlitats, enligt artikeln, "för att assistera och råda dem som vill göra affärer med utländska regeringar eller utländska kommersiella företag". Artikeln fastslår även att James M. Tully, f.d. *marinkårsofficer* (se Mangravite-utskriften) arbetar inofficiellt ihop med Mitchell. Mitchell vägrar, av någon anledning, att lämna ut detaljer om operationen.

*6 - Thompson nämner en slagruteanknytning. (Det gör faktiskt även Lerner.) 1980 upptäckte ranchägaren Robert Blake en gren som hade formats till en slagruta och låg in till den stympade kroppen av en 16-årig häst. Återigen en möjlig slutsats att stymparna är engagerade i någon slags *geologisk prospektering* I höstupplagan 1980 av *Pursuit*, överväger Dave De Witt, författare och forskare i New Mexico, på allvar denna hypotes, och säger att underlag för den finns i uppslagsverk i ämnet biogeokemi.

Uppenbarligen behöver ett mycket *större* antal undersökningar med hjälp av psykiker ligga till grund för spekulationer i stympningsfrågan. Medan upprepningar av vissa mönster är uppenbart i denna inledande studie, kanske det *framkommer* nya fakta som inte passar in, och mönstren borde därför inte accepteras som bevis för att en jordbaserad sammansvärjning är gåtans lösning. Forskningen fortsätter med hjälp av flera psykiker, och kan komma att föreslå alternativa lösningar på problemet.

De kompletta resultaten kommer att finnas tillgängliga för allmänheten inom en nära framtid. Alla kommentarer, förslag och upplysningar är välkomna och kommer, givetvis, att behandlas konfidentiellt.

Källa: *Fortean Times* nr 38, 1982

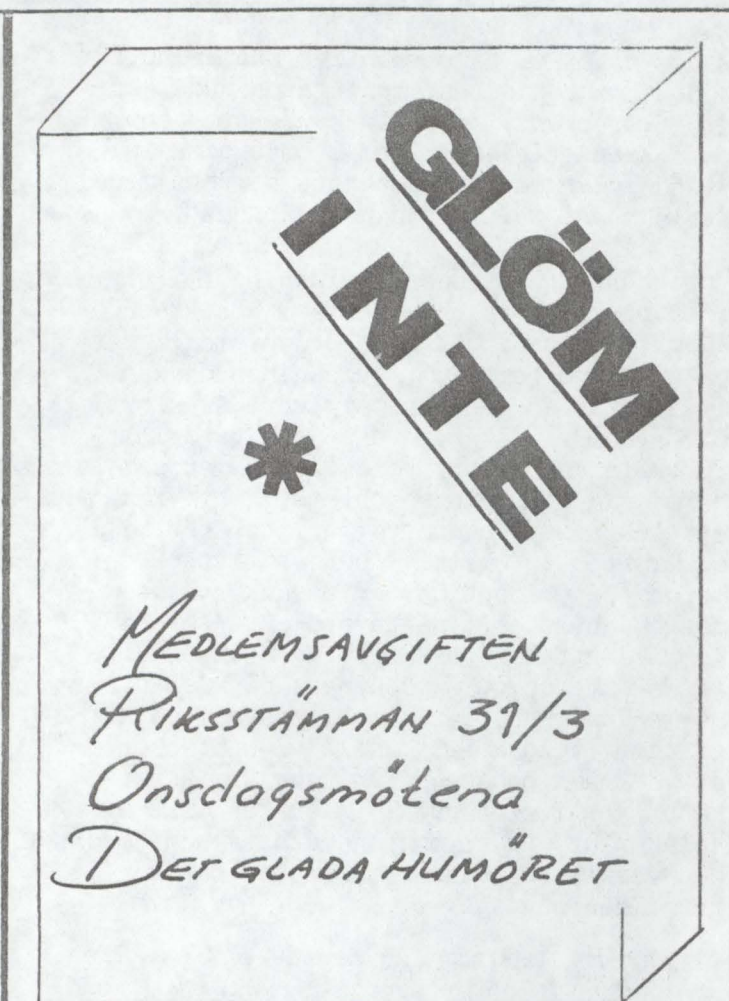
Översättning: Lisbeth Årstad

År 1897 hade de nybyggare som tog tåget västerut jämt farit förbi Aurora, Texas. Anledningen var att en epedemi av gula febern hade dödat den största delen av befolkningen och platsen höll på att bli en spökstad. De som ännu inte låg på kyrkogården bad om ett mirakel för att få nybyggare att slå sig ner och deras önskning gick i uppfyllelse.

På våren 1897 stod det att läsa i lokaltidningen att nosen av ett "mystiskt rymdskepp" hade setts vid källan hos domare J.S. Proctors gård. Den förkolnade kroppen av en varelse, berättas det, begravdes på kyrkogården och en ingravering gjordes på gravstenen.

I 75 år har UFO-undersökare sagt att kraschen var ett påhitt för att locka nyfikna till staden, men nu säger Walter Andrus, Texas, (utredare från MUFON) att en del av en mystisk flygfarkost har hittats. Moderna metallurgiska undersökningar, tillägger han, har bevisat att vad det än var som kraschade, så inte var det tillverkat av människor.

Andrus påstår att metallavskrapningar hittades i närheten av Proctors källa av MUFON-utredare Bill Case.

GHOSTRIDERS

Metallen hade samma form som stenen i vilken den upptäcktes och detta, tillägger han, betyder att den var i det närmaste smält när den störtade ner.

Ännu mer betydelsefullt är, enligt Andrus, att röntgen påvisade att det fanns ren aluminium i provet, och "detta är betydelsefullt för att all känd kommersiell aluminium innehåller koppar", förklarar han. Men detta provet innehöll ingen koppar alls. Andrus kan tyvärr inte uppge namnet på laboratoriet som utförde undersökningen, därför att, säger han, "laboratoriet tar normalt ut 75 dollar i timmen", men denna gruppen lyckades få det gjort gratis.

UFO-expert James Oberg påpekar emellertid att det behövs ingen Sherlock Holmes för att inse att något är fel. Eftersom laboratoriet inte kan avslöjas, kan man inte verifiera testresultatet. Dessutom, "om det är bluff så skulle stadens enda turistattraktion försvinna.

Det står faktiskt en man vid ingången till Auroras kyrkogård och tar upp pengar från folk som kommit för att se den främmande varelsens grav.

"Varför gräver de inte upp den och tittar?"

Källa: OMNI, dec. 1983. Av Peter Rondinone.

The Entity

Carla Moran satt vid sitt nattduksbord i sitt sovrum och pustade ut efter en hård dag. I rummen bredvid sov hennes tre barn och hon skulle just gå till sängs när hon träffades av ett mycket hårt slag i huvudet. Hon kastades till golvet och när hon tog sig upp på knä fick hon flera slag i ansiktet så hon började blöda och hon föll ihop. Svårt chockad tog hon sig ut ur rummet med uppbådande av sina sista krafter och möttes av sin son i 18 års åldern, som med misstrogen min lyssnade till hennes snyftande förklaring. Carla Moran hade blivit misshandlad, så mycket stod klart. Men det fanns ingen synlig angripare....

Så börjar filmen och boken "The Entity" men så började också en kvinnas mardröm. 1975 tog en grupp parapsykologer kontakt med Frank Defelitta, en mycket berömd och skicklig dokumentär filmare med intresse av det paranormala dvs. det som går utanför vårt vanliga "mönster". Defelitta ombads vara med i undersökningen av ett fall där en kvinna brutalt misshandlats av något okänt väsen. Detta gav senare upphov till en bok och senare även till en film. Båda är mycket välgjorda och bygger på en nära kontakt med Carla Moran, undersökningar och även egna upplevelser.

Från och med det första mötet med det som attackerade henne förändrades hennes liv totalt för att aldrig bli detsamma. Att försöka hålla ihop en familj är inte alltid det lättaste och påfrestningarna kan lätt bli för stora. Hon vill skapa sig ett eget liv men har inte någon större möjlighet att hinna med det. Om det bara hade varit en attack skulle man kunna dra slutsatsen att hennes undermedvetna hade sagt stopp och brutit igenom hennes självbehärskning i ett slags mardröm i vaket tillstånd. Men det slutade inte med denna enda attack....

En dag när hon stod i duschen kunde hon känna hur något började röra vid hennes kropp. Hon visste att något var där men hon kunde inte se någon i rummet. Det som sedan hände kunde ha varit taget från vilken skräckfilm som helst. Hon trycktes upp mot spegeln med fruktansvärd kraft och blev sedan praktiskt taget våldtagen. Hon hade också känslan av att något höll tag i henne medan den andre var sysselsatt med henne. Hon blev flertalet gånger attackerad i sömnen, framför barnen, i bilen osv.

En dag när hon är ute med bilen tar någon helt enkelt över kontrollen. Ratten rycks ur händerna på henne, gasen trycks i botten och maktlös tvingas hon ut på en vansinnesfärd som slutar med att bilen totalramponeras. Carla tar sig dock ur oskadd.

Till slut orkade hon inte längre och nu började hela familjen att spricka. Psykiatiker på ett närbeläget universitet lyssnade till den uppskakade kvinnan, som hade sökt upp dem med en minst sagt otrolig berättelse. De blev konfunderade över alla de blåmärken, bitmärken osv. som hon hade över hela kroppen. Även på ställen hon själv inte skulle kunna nå att bita.

REGARDLESS OF HOW YOU WANT TO INTERPRET THE
FACTS, THE EVENTS DOCUMENTED IN THIS CASE
REALLY HAPPENED.

Sanningen var vad Defelitta skrev i sin bok och den gick inte ouppmärksammas förbi när den kom ut.

Harold Schneider, en producent som belönats för sina välgjorda filmer, tog kontakt med Defelitta angående en eventuell film. Projektet hölls på en låg nivå och målsättningen var inte att göra en publiksuccé utan att helt enkelt berätta historien om Carla Moran och hennes upplevelser. Man ville inte hänge sig åt säljande effekter och frosseri i de brutala attackerna.

Det finns i filmen inga antydningar till att proppa åskådaren full med en massa "hemmagjord" predikan om det som vi kallar det onda, djävulen osv.

Man får ta det som man vill...

Filmen har speciellt en röd tråd:

Det som filmen tar upp kan hända vem som helst och den här gången hände det för Carla Moran.

Hennes kamp för att övervinna eller åtminstone förstå den varelse som så brutalt utnyttjar henne är egentligen själva filmen.

Redan när Sidney J. Furie blev inkopplad för att sköta kameraarbetet förstod många att detta inte skulle bli en vanlig thriller.

Han hör nämligen till en av de bästa inom sitt gebit. Hans förmåga att på ett effektivt sätt bygga ut en atmosfär i ett rum går igen i hela filmen. Dessutom har han en förmåga att få skådespelarna att leva ut. Eftersom den verkliga Carla Moran inte kunde ställa upp och spela sig själv letade man reda på Barbara Hershey. Barbara levde ganska nära Carla under inspelningen och tillbringade en hel del tid tillsammans med för att om möjligt förstå det psykiska trauma som Carla genomgått.

"To tell the truth, I was a little afraid of going in. It's a very physical role, and I like that, because your intellect doesn't get in the way," säger Barbara om rollen. But, I was more afraid that it might affect on me psychologically, working twelve hours a day, experiencing that kind of emotional strain."

Carla Moran utnyttjades inte bara av denna varelse utan också utav parapsykologerna och detta faktum får man veta i filmen. Man använder henne för sina egna syften och när hon inte längre har något värde och ej passar in i deras etablerade mönster så avsnoppas hon bara.

PARANORMALT

Men det hon berättade kunde bara inte vara sant. Carla Moran var en mycket sjuk människa, enligt läkarna, som inte kunde se klart på tillvaron längre.

Manifestationer i form av märken på sin kropp uppkom i samband med att hon befann sig i ett tillstånd där hon trodde sig bli attackerad. De ville genast lägga in henne för behandling men hon vägrade. Hon var tvungen att klara det själv....

Vad läkarna totalt hade förbisett var vad hennes barn hade upplevt. De hade ej attackerats direkt men att maktlösa se på hur deras mor misshandlades var nog så skrämmande. Om hennes son försökte stoppa det hela kastades han undan av en kraft som han inte förmådde slåss emot.

Av en ren händelse råkade Carla en dag på bokhandeln höra ett samtal mellan två parapsykologer och avbröt dem. När de så fick höra om hennes upplevelser lovade de att komma hem till henne och göra en noggran undersökning även om de tvivlade.

Det första experimentet visade sig vara ett misslyckande och det var först efter mycket övertalning man gick med på att ännu en gång pröva lyckan.

Omgiven av parapsykologer, instrument och en tvivlande Frank Defelitta började hon att håna sin angripare, kalla honom för fegis och reta honom för att han inte vågade visa sig för hennes "arme". Hennes intensiva emotionella utbrott hade tydligen verkan. Varelsen framträdde.

"It was almost as though fireworks were going off inside her room."

Rummet fylldes av olikfärgade ljus och i en ljusblint började en människo liknande skepnad ta form. Formen ändrades hela tiden.

"At first someone would say 'Look there's a shoulder; or 'can you see its head?'"
Det skriver Defelitta i sin bok och där finns också en detaljerad beskrivning.

SUPPOSING THE REAL CARLA MORAN STORY IS TRUE ?
SUPPOSING HER STORY *COULD* BE TRUE ?
AFTER ALL, NO ONE HAS PROVEN THAT IT ISN'T,
THEN THAT'S WHAT THIS PICTURE IS ALL ABOUT.

Angriparen upplevde Carla som stor och mycket stark. Ofta kunde hon känna en vedervärdig stank i samband med honom.

PARANORMALT

Filmen stämmer helt överens med det som hände i verkligheten utom i slutet då man tar med den ide att isolera varelsen i ett täcke av flytande syre. Den diskuterades och togs med för att ge intrycket av en film.

BASERAT PÅ EN ARTIKEL UR
HEAVY METAL FEB. 1983

* Namnet Carla Moran
är fingerat

Efter att ha förstått att attackerna inte upphörde när hon flyttade så började hon att komma till insikt med sin situation. Hon var tvungen att klara det själv. Attackerna, som fortsätter även idag, är något som bara hon kan klara av. Hon och ...THE ENTITY

WHEN I SEE SOMETHING THAT I AM LATER CONVINCED COULD NOT HAVE BEEN PRODUCED FROM MY WORLD - THE WORLD THAT I KNOW, THAT I CAN COMPREHEND AND PERCEIVE - THEN I AM SCARED.

JÖRGEN STENKVIST

☆ SVÄVAR-ARTIKEL I FLYING SAUCER REVIEW! ☆

THE SWEDISH UFO "LIKE HALLEY'S COMET"

Acke Svensson

Mr Acke Svensson, of Karlskoga, Sweden, is a member of an active local UFO group, UFO-Center Karlskoga, in his home town, and the group is affiliated to UFO-SVERIGE, Sweden's national investigation body.

This report concerns a strange sighting which occurred in a village called Udenäs in the county of Västergötland and lying about 250 kms. to the north of Göteborg (Gothenburg), which is in south-western Sweden. There was only one witness, but this lady is a personal friend of my family and we know her well, and we know that she is reliable. I investigated the case myself about two weeks after the event, and we published my account of it in our local UFO bulletin.

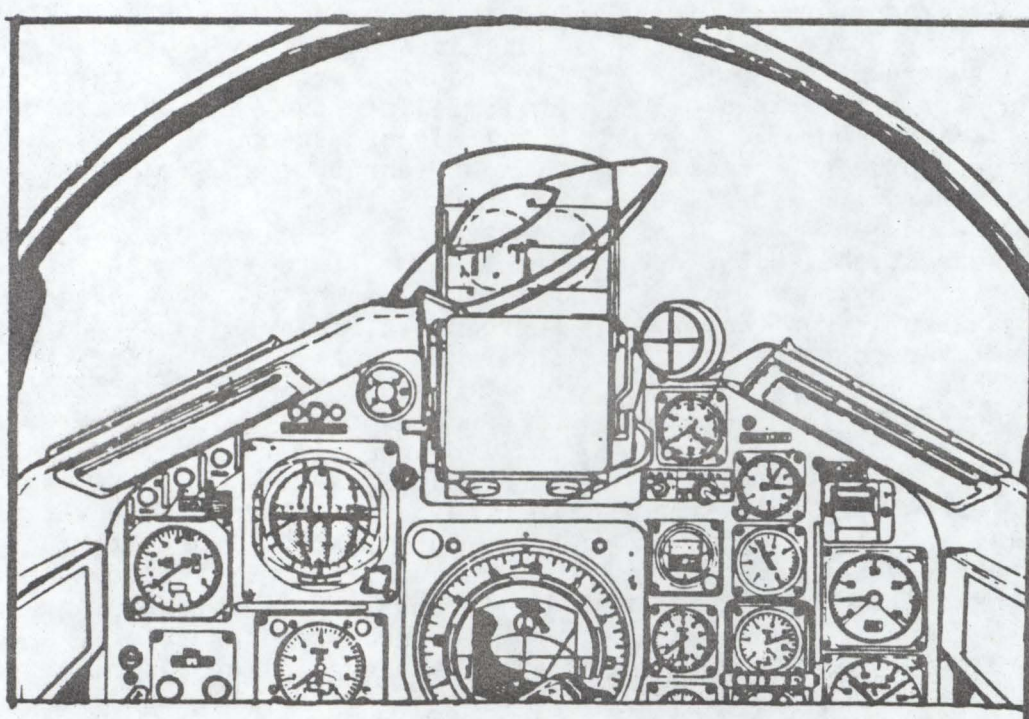
The UFO Appears

It was about 9.00 p.m. on May 3, 1979, when Mrs Ragna Karlsson, a lady in her mid-sixties, stepped out of her house and went to a small birch copse, about 50 m. from the home, to fetch some wood for the fire. Her husband was indoors, watching the TV news.

Suddenly and utterly surprisingly, because there was not a cloud in the sky, there was a vivid bluish-white flash. She looked up, thinking that a thunderstorm must be brewing and, among the trees, at slightly lower than tree-top height, she beheld an object about 2½-3 metres long, which was slowly and carefully 'navigating' its way in and out among the trees and carefully avoiding hitting them. The object was only about 30 or 40 metres from her, and seemed to be totally silent.

The Spiral Cloud

Mrs Karlsson was very frightened by the sight, and began to run towards the house. Between the house and the birch-copse is a meadow, and after she had got across the meadow she paused for a moment and looked back, and saw that the object was hovering over a pile of logs and had apparently changed in shape (perhaps had reversed?) and now looked oval and "transparent as a glass bowl, with all the colours ..

DOGFIGHT

DEL 3

Valleé:

Men om man ska tro Keyhoe så inträffade flera incidenter vid möte mellan stridsflygplan och UFOs där planet blev förstört. Det finns speciellt ett fall från Walesville, N.Y., den 1 juli 1954, som passar in i det mönstret.

Hynek:

Det är inte dokumenterat...

Valleé:

Jodå, det är dokumenterat! Det nämndes till och med i New York Times. Det var en bild i tidningen dagen därpå med staden i flammor och huvudmotorn på stadens torg. Fyra stycken dödades i kraschen...

Ufo

Strax före middagen den 1 juli 1954 kom larmet från Griffiss AFB att man spårade ett oidentifierat flygande föremål över staten New York. Radaroperatörerna höll ett vakande öga på radarekott och sträckte sig efter telefonen för att sätta sig i kontakt med operationsledningen.

Omedelbart beordrades en F-94 Starfire upp för att identifiera det okända flygföretaget, som man följde.

Med maximal stigningshastighet klättrade det tvåsittsiga stridsflygplanet upp mot den höjd där man skulle konfronteras med ett okänt objekt. Radarobservatören i baksitsen ledde piloten mot målet och det dröjde inte länge förrän man såg det.

Svävande mitt framför dem var ett glödande diskusformat föremål och man närmade sig snabbt. Plötsligt inträffade något som piloten knappast hade väntat sig. Cockpiten fylldes på nolltid av en smältungs liknande hetta som fick honom att totalt tappa kontrollen av planet. Han kunde knappt fatta vad som hände och sköt loss huvet, flämtande efter syre. Genom ett suddigt dis av hetta kunde han se hur radarobservatören tog sig ut ur planet och med sina sista medvetna krafter räddade han sig själv ur det störtande stridsflygplanet.

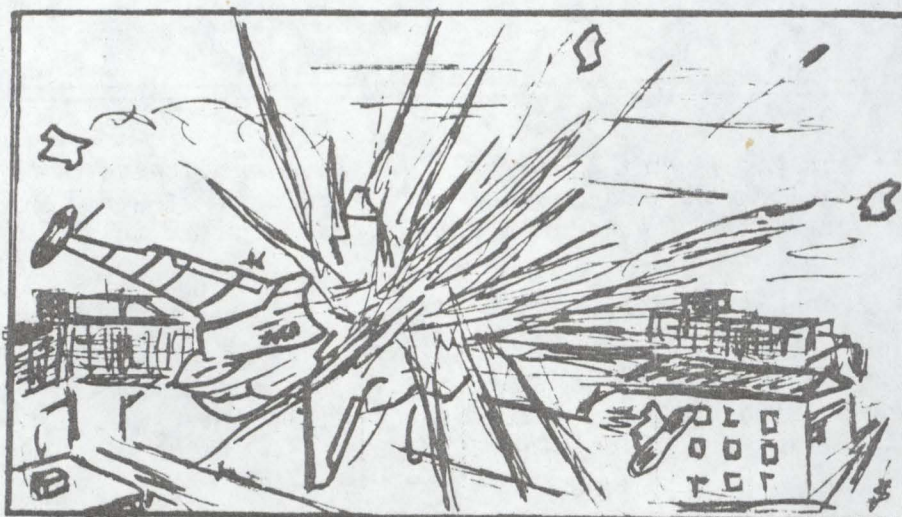
Den kalla luften, som svepte mot hans ansikte, och det kraftiga rycket av hans fallskärm som öppnades, väckte upp honom. Men han önskade snart att han inte hade öppnat ögonen när han såg den syn som skulle etsa sig fast i hans minne för en mycket lång tid framåt. Hans plan virvlade likt ett höstlöv ner mot en stad som han inte haft en tanke på när hans planverkade ha tagit eld.

F-94 tog med sig en del av en byggnad när den tog mark för att i form av en eldboll kana över en öppen plats. En bil krossades till oigenkännlighet och sedan exploderade flygplanet, spridande splitter och eld. En familj med två barn dödades omedelbart och fem andra skadades svårt.

Tystnad lägrade sig över staden Walesville efter den stora och kraftiga explosionen. Besättningen på planet landade välbehållna strax utanför staden och såg chockade hur ett rökmoln steg upp från staden.

En reporter, som sett deras fallskärmar, intervjuade dem direkt efter och piloten berättade allt om det föremål de sett och om den enorma hettan. Strax därpå svängde en flygvapen bil in och tog med sig de två männen till närmsta flygbas. Många av stadens invånare var mycket förbittrade över att piloten låtit planet störta över staden men när artikeln publicerades insåg många att i den situation besättningen hamnat i reagerar man bara på ett sätt - man hoppar. Annars brukar nämligen piloten stanna kvar ombord för att styra undan planet från bebyggelse om han har chansen. Visserligen innebär detta tyvärr att han omkommer men många liv räddas istället.

Direkt efter det att artikeln om UFOt kom ut skickade flygvapnet ut en dementi... Olyckan orsakades av ett motorfel, som fick planet att förlora all kontroll.

Ufo

I sin bok "Aliens from space" berättar Donald E. Keyhoe vad en Officer på försvarsstaben sade till honom angående Walesville fallet.

"- Den där F-94 piloten sade att det fanns en separat effekt förutom hettan. Något gjorde att han fick en black out- han kunde inte ens komma ihåg att han hoppat. Han kom ihåg den plötsliga hettan och att han såg radarobservatören ta sig ut men allt som hände från det till hans fallskärm öppnade sig var borta.

Fallskärmen väckte upp honom men han hade fortfarande en konstig förvirrande känsla.

Läkarna sade åt honom att det var den intensiva hettan som hade orsakat black outen och att den konstigt vimmelkantiga känslan förmodligen kom från att se planet krascha i Walesville.....

Men han trodde inte på dem. Han var säker på att det var något förutom hettan.

-Hur var det med radarobservatören ?

-Han blev också paralyserad men han svimmade aldrig. Men naturligtvis tog han sig ur tidigare än piloten.

-Det måste ha varit fruktansvärt att se planet dyka ner i den där staden ?

-Det var det och de där två männen gick igenom ett helvete efter. Piloten bad flygvapnet att få tala med släktingarna till den där familjen och de där människorna som skadades, så de skulle få veta vad som verkligen hade hänt. Men dom lät honom aldrig göra det.... Båda två blev verkligen tystade...."

Hynek:

Jag undrar vad vi har för möjligheter att följa upp ett fall som det där? Det skulle kräva en fullskale undersökning med en massa pengar som kunde sätta en detektiv på fallet... Det skulle kanske ta honom veckor att finna de här killarna men....

Valleé:

Tja, jag tog deras namn och telefonnummer och gav dem till Condon redan 1966. Det var det första jag gav till honom och jag sa till honom:

"Du har befogenheten! Du kan lyfta den här luren och ringa de här grabbarna.

Här är deras telefonnummer och ett perfekt fall av fysiskt bevis."

Han ringde aldrig...

Fakta taget ur:

Aliens from space av Major Donald E. Keyhoe

The edge of reality av J. Allen Hynek och Jaques Valleé

JÖRGEN STENKVIST

FÖRENINGSLÖGNER I MARGINALEN: - Detta var något alldeles extraterrestriellt, sa Mats Karlsson, när han fick se ett UFO.

- Varje onsdag samlas jag i föreningslokalen, sa ordföranden.

A: Jag har just uppfunnit hjulet för att kunna ta mig fram fortare.

B: Jag har just uppfunnit julen för att få en chans att sitta still.

UFONAUTEN: Vi färdas med lätthet från Plejaderna till jorden på fem minuter.

MATS: Vad använder ni för drivmedel? UFONAUTEN: Eduard Meier

AMERIKANSK ROBOT ATLAS

NEDSKJUTEN AV UFO

HUR ETT UFO FÖRSTÖRDE EN AMERIKANSK ROBOT, AVSLÖJANDE AV EN F.D. OFFICER I US AIR FORCE: "SANNINGEN ÄR ALLTFÖR VIKTIG FÖR ATT GÖMMAS UN DAN LÄNGRE. ETT UFO SPIONERADE PÅ EN ROBOTUPPSKJUTNING OCH JAG FILMADE DET."

av Dr. Robert Jacobs

Denna mycket intressanta rapport stod att läsa i "National Enquirer" (USA) den 12 okt. 1982 och 2 månader senare, den 9 dec, i "Advance Titan", en nyhetstidning för studerande vid University of Wisconsin. Den som avslöjar denna berättelse är Dr. Robert Jacobs, Ph.D. numera bitr.prof. i Radio-Film-TV vid nämnda universitet. Han berättar i detalj om detta som han hållit tyst om i 17 år; en händelse som han, medan han tjänstgjorde som officer vid am.flygvapnet och ansvarade för filmning av provuppskjutningar av robotar utanför Kaliforniens kust år 1965, oavsiktligt filmade: ett uppdykande UFO och dess förstörande av den amerikanska roboten. Hela affären nedtystades av amerikanska regeringen och flygvapnet.

"Jag instruerades av am.flygvapnet att hålla tyst om denna otroliga UFO-observation, vilken hade filmats av tjänstekameror under min kontroll."

"En major i Flygvapnet och två mystiska män från Washington D.C. förbjöd mig att någonsin nämna något om den förbryllande filmningen av en närmkontakt i rymden mellan en av våra Atlasrobotar och ett UFO. "Jag har hållit tyst i 17 år. Nu kommer jag att avslöja det för att jag tycker att allmänheten har rätt att få veta vad som försiggår."

"Vid tiden för händelsen, den 8 januari 1965, tjänstgjorde jag som förstelöjtnant i amerikanska flygvapnet och jag hade hand om den foto-optiska instrumentationen vid Vandenberg Air Force Base, Kalifornien. För att få bra bilder av alla testrobotuppskjutningar över Stilla Havet hade vi monterat en TV-kamera på ett starkströms-teleskop uppe på ett berg. Vi ställde in teleskopet i ett låst läge på den rörliga

roboten med hjälp av radar, och det var medan vi följde en av Atlas F -robotarna på detta sätt, som vi registrerade UFOt på filmen."

"Vår arbetsstyrka bestod av 120 man och jag basade för dem. Medan vi betraktade Atlas F under flygningen var vi mycket nöjda med vår kamera som skötte sig fint; ja, vi hoppade omkring av upphetsning med det resultatet att medan vi gjorde det, så missade vi faktiskt den intressantaste delen - vår robots närmkontakt med ett UFO, på 10.000 m höjd."

FÖRHÖRD AV ÖVERORDNADE

"Jag fick faktiskt inte reda på det förrän ett par dagar senare, då jag beordrades att gå till min chef, major Florenz J. Mannsman, Chief Science Officer of the Unit. Ett par strikt klädda män fanns också på hans kontor och han presenterade dem för mig med endast deras förnamn och sade att de hade kommit från Washington D.C.

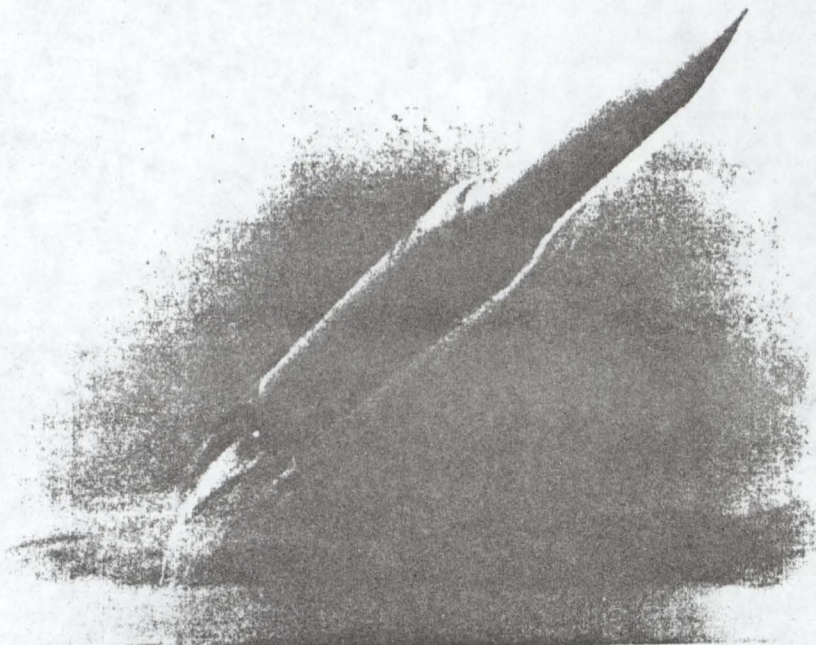
"Därefter spelade majoren upp filmen. Precis när vi kom till det stället när mina män och jag hade varit fullt sysselsatta med att gratulera varandra, pekade major Mannsman på filmduken och sa: *Titta nu noga.*

"Plötsligt såg vi ett UFO komma in-flygande på bilden. Det var mycket tydligt och klart; ett runt föremål. Det flög rakt upp till vår robot och utsände en kraftig ljusblix. Därefter ändrade den kurs och svävade en kort stund ovanför roboten - därefter kom ännu en kraftig ljusblix. Sedan cirklade UFOt runt roboten två varv och utsände ytterligare blixar från olika vinklar och därefter försvann det. Några sekunder senare slutade vår robot att fungera och ramlade utan kontroll

RIKSSTÄMMA - 84

14

(Photo : Boeing Aerospace)

ner i Stilla Havet, hundratals miles från det beräknade målet.

Ljuset tändes på kontoret och jag konfronterades med tre mycket allvarliga ansikten. Major Mannsman sade med låg röst: "Löjtnant, vad in i h-e var detta?"

"Jag svarade att jag inte hade en aning. Sedan körde vi igenom filmen gång på gång och jag fick undersöka den med förstöringsglas. Därefter frågade Mannsman mig igen vad jag trodde och jag svarade att enligt min uppfattning var det ett UFO."

"Major Mannsman log och sade: "Ni är förbjuden att yppa någonting om dessa bilder. Vad oss beträffar så har detta aldrig hänt! OK?"

"Jag tappade hakan. Här var alltså en bekräftelse på vad UFO-experterna har hävdat under åtskilliga år: att USA:s regering döljer och nedtystar vad den vet om UFOs.

FILMEN BESLAGTOGS AV MÄNNEN FRÅN WASHINGTON,

"Filmen överlämnades till de två strikt klädda männen från Washington, vilka

jag tror var CIA-agenter. Sedan dess har ingen någonsin hört talas om filmen.

"Major Mannsman tillade: "Jag behöver väl inte påminna Er om allvarligheten av brott mot säkerheten."

"Som sagt, så hände detta för 17 år sedan och jag har aldrig berättat det för någon förrän nu. Jag har varit rädd för vad som kunde hända mig, men sanningen är för viktig för att döljas längre. "UFOs är verkliga. Jag vet att de finns. USA:s flygvapen vet att de finns.

Jag tycker att det är hög tid att allmänheten också får veta det!"

Källa: Flying Saucer Review, Vol.29, Nr.1, 1983.

Översättn: Eva H-Svensson

VÄLKOMMEN!

100 år gamla klipp från 1884

KARLSKOGA TIDNING FIRAR 100-ÅRS JUBILEUM OCH FÖR ATT MARKERA DETTA SÅ GER MAN BL.A. UT FÖRSTA ÄRGÅNGEN AV KARLSKOGA TIDNING I REPRIS.

Det är med stor förväntan jag kastar mej över de gamla numren av Karlskoga Tidning från 1884, som under jubileumsåret 1984 utges som bilaga i årets tidningar. I början kom KI ut som veckotidning och det kanske var nödvändigt med tanke på hur lite fritid folk ändå hade på den tiden.

Tidningen var mycket tunn, med endast ett fåtal sidor, men hade ett hanterligt format och var mycket mera läsvärdig än den moderna varianten. Det som slår er mest är den ärtiga kortnyhetsstilen med korta notiser om lokala och internationella nyheter. Mycket tilltalande även för oss moderna stressvarelser.

Vad har nu UFO-CENTER KARLSKOGA's medlemmar för intresse av att KI fyller 100 år? Jo - vi har gemensamt jubileumsår, vi fyller nämligen 5 år som offentlig förening i år och det ska vi väl fira. Men det finns även en anledning att intressera sig för KI's jubileum, nämligen den att vi vid starten skrev in i våra stadgar att vi bl a skulle forska i gamla artiklar av UFO-karaktär.

Utan tidsånga pass i "dammiga" arkiv har vi nu chansen att kolla igenom hela första ärgången av Karlskoga Tidning hemma i soffan. Å den chansen tänker åtminstone inte jag försitta. Jag har redan gjort mina fynd bland artiklarna från 1884. Alla trogna läsare av Sväwarens har redan bekantat sig med en artikel om "mystiska ljussken" ur KI nr 1 ärg 1.

Eftersom jag förmodar att många av våra läsare, speciellt du som är yngre, kanske inte kan läsa gammalsvenska, i synnerhet om texten är satt med gamla gotiska bokstäver, så kommer vi att skriva om artiklarna med modern stil, men med bibehållen gammalsvenska.

För att du inte skall gå miste om att se hur originaltexten tedde sig i det gamla utförandet så bifogar vi även "originalartikeln". Missa inte chansen att även läsa den riktiga bilagan i Karlskoga Tidning, den har även mycket annat intressant att kolla in. Kanske vi också tar med vissa andra artiklar som inte nödvändigtvis behöver ha UFO-anknytning. TREVLIG LÄSNING!

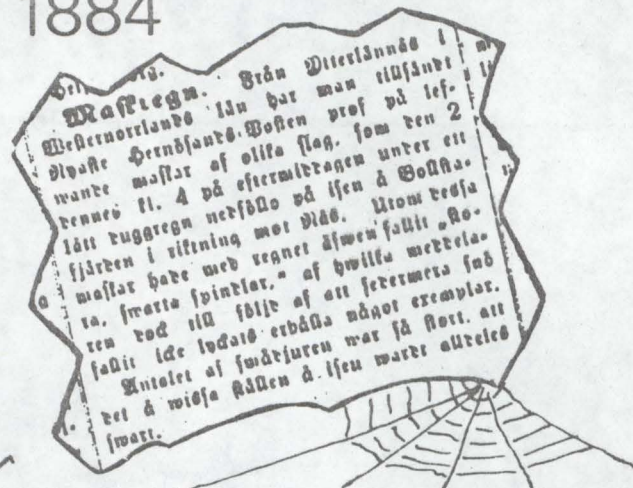
Owe E.L.

KLIPP ur KI nr 3A, Onsdagen den 16 Januari 1884

MASKREGN.

Från Ytterlännäs i Westernorrlands län har man tillsändt (Nyaste) Hernösands-Posten prof (prov) på lefwande (levande) maskar af olika slag, som den 2 dennes kl.4 på eftermiddagen under ett lätt duggregn nedföll på isen å Bollstafjärden i riktning mot Näs (Näs?). Utom dessa maskar hade med regnet äfwen (även) fallit "stora, swarta spindlar," af hwilka (vilka) meddelaren dock till följd af att sedermera snö fallit icke lyckats erhålla något exemplar.

Antalet af smådjuren war så stort, att det å wissa ställen å isen wardt (blev) alldeles swart.

DET "RÖDA SKENETS" UPPKOMST (se äfwen Swäfwaren Nr 4/83)

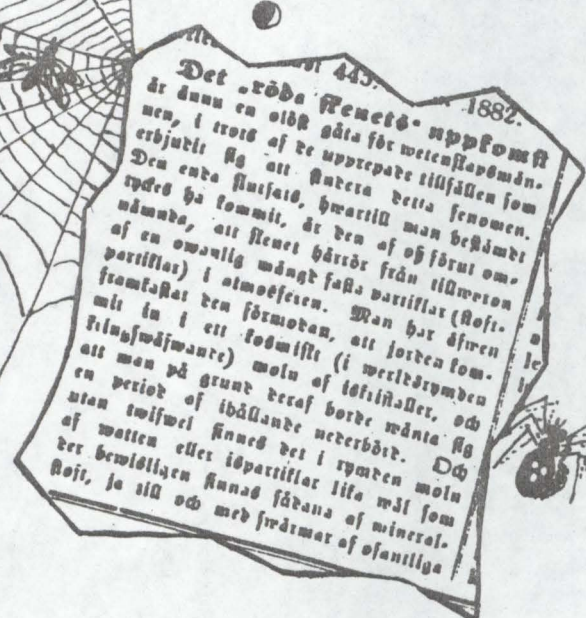
är ännu en olöst gåta för wetenskapsmännen, i trots af de upprepade tillfällen som erbjudit sig att studera detta fenomen. Den enda slutsats, hwartill man bestämt tyckes ha kommit, är den af oss förut omnämda, att skenet härrör från tillwaron af en owanlig mängd fasta partiklar (stoftpartiklar) i atmosfären (atmosfären). Man har äfwen framkastat den förmodan, att jorden kommit in i ett kosmiskt (i werldsymden kringswäfwande) moln af iskristaller, och att man på grund deraf () borde wänta sig en period af ihållande nederbörd. Och utan twifwel (tvivel) finnes det i rymden moln af watten eller ispartiklar lika wäl som stoft, ja till och med swärmar af ofantliga meteorstenar, men teorien om kosmiska isdimmor såsom förklaring till röda skenet är allt för litet utbredd för att den ännu kan tagas i allwarsammare betraktande.

Återstår således antagandet af närwaron af metalliska eller mineraliska stoftpartiklar. På olika ställen har man gjort undersökningar som tydligen bewisa att dylika partiklar nedfallit ur luften under det röda skenets period. Beror då på, om dessa partiklar kommit utifrån rymden eller swäfwat (svävat, tänk er vår tidning 1884, SWÄFWAREN) i atmosfären allt sedan de förfärliga vulkanutbrotten på Guda-öarna(?) i somras.

Att de nu observerade morgon- och aftonrodnaderna mycket wäl kunna härleda sig från solstälarnas återkastande mot ett ytterst finfördelat och wida utbredt vulkaniskt stoft från Guda-öarna torde swärligen böra förnekas.

Huruvida denna förklaring äfwen verkligen är den riktiga eller om det är kosmiskt stoft man har att göra med kan deremot ännu på långt när icke försäkras. Och deröfwer (därover) får man ej undra, då man har att göra med ett stoftmoln som under "röda skenets" tid war lagradt på en höjd af minst tre swenska mil från jordytan.

e. D. N.

Ufo

OMBORD PÅ UFO

av Richard Sigismond

TIDIGT I DECEMBER 1980 FICK JAG ETT TELEFONSAMTAL FRÅN EN MAN, SOM SADE ATT HAN HADE FÅTT TAG I MITT NAMN EFTER ATT HA GJORT EFTERFRÅGNINGAR BLAND ETT ANTAL MÄNNISKOR I DENVER, COLORADO. HAN VILLE TALA MED NÅGON OM EN OVANLIG HÄNDELSE HAN OCH HANS FRU VARIT MED OM. HAN MISSTÄNKTE ATT HÄNDELSEN HADE SAMBAND MED UFO.

Men även om det inte fanns ett samband med UFO var det ändå någonting utöver det vanliga.

Vi bestämde att träffas och när så skedde, började han berätta om en mycket underlig händelse som inträffat några dagar före tacksägelsedagen, 1980. Michael och hans fru Mary (pseudonymer) var på väg hem till Longmont i Colorado (en liten stad 4,5 mil nordväst om Denver). De körde bil, det var kväll. Plötsligt från ingenstans uppenbarar sig en intensiv blå ljusstråle. Detta ljus "trängde in" i bilen och samtidigt hördes ett högt ljud, som han beskrev som svischandet av en piska, men betydligt högre. Klockan var 11.45. Ljudet verkade högre än från en helikopter, nästan som ett startande jetplan.

TIMMEN SOM FÖRSVANN

Paret såg hur billjusen blev allt svagare, medan radion stördes av statistiskt brus. Sedan tystnade den och ljusen slocknade helt. Denna typ av elektrisk påverkan är vanlig i samband med många ufo-observationer från hela världen. I detta fall syntes emellertid inget UFO, ingen av dem hann emellertid öppna bilfönstren för att se efter vad som stod på, det var en kall vinternatt och fönstren var stängda, förrän nästa händelse fångade deras uppmärksamhet. För nu kände de hur bakhjulen på sin stationsvagn lyftes upp mot natthimlen i sned vinkel. Och sedan upphörde både ljus- och ljudfenomenet tvärt och bilen rullade vägen fram som vanligt i 80 km i timmen.

I detta ögonblick hade båda en känsla av att en längre tidsperiod förflutit än vad de själva upplevt. Båda kollade sina klockor och upptäckte att de var 12.55. Över en timme fattades.

Detta är i stora drag vad Michela kunde erinra sig under vårt första möte.

Han var mycket angelägen om att försöka uttröna vad som hänt under den tidsperiod ingen av makarna längre kunde minnas. och efter att ha hört talas om mina tidigare experiment med hypnos vid liknande fall, var han villig att genomgå en undersökning under hypnos för att få klarhet.

Jag gick med på detta, särskilt som jag uppfattade vittnet som en allvarlig och mogen man med en intelligens över genomsnittet. Dessutom, det faktum att det fanns två vittnen, är ju attraktivt ur en ufo-undersökares synvinkel. Mina villkor för hypnosexperimentet var, att varken Michael eller hans fru skulle få höra bandinspelningarna från hypnos-sittningarna förrän jag ansåg undersökningen slutförd.

Tyvärr visade det sig senare, att jag inte skulle få tillfälle att undersöka fallet med båda vittnena.

EN KAMP MOT FÖRDOMARNA

Efter vårt första möte, hörde jag inte av Michael på sju månader. Slutligen kom han till mig igen och förklarade att under den tid som gått sedan vi träffades förra gången, hade hans sätt att se på händelsen genomgått en djup och oförklarlig förändring. Det var som om två viljor kämpade om övertaget. Den ena hans konservativa inställning den andra en serie impulser av okänt ursprung, som försökte påverka honom att ändra delar av sin livsåskådning.

Han hade efter många inre stridigheter beslutat sig för att undersöka om det fanns ett samband mellan denna attitydförändring och den ovanliga händelsen.

EFTERVERKNINGARNA

Om vi återkommer till den del av berättelsen som Michael och Mary medvetet kunde minnas, finner vi att de blev

mycket konfunderade över det blå ljuset, ljudet och den mystiska tidsluckan. De sökte förgäves efter en rationell förklaring och även efter någon annan trafikant, som sett något ovanligt vid samma tillfälle. Paret hade fortsatt sin färd in till Longmont. De stannade vid en bensinmack, där Michael normalt brukade stanna för att köpa cigaretter på väg hem från Denver (där han undervisade i konst) varje kväll. Till sin förvåning upptäckte han att balanssinnet inte längre fungerade som vanligt och han kom på sig med att gå i halvcirklar och hade svårt att nå fram till ingången. När han slutligen lyckades ta sig till dörren, gick han rakt på dörrkarmen. Bensinmacksföreståndaren tittade, enligt Michael, på sin nattliga besökare med största misstänksamhet.

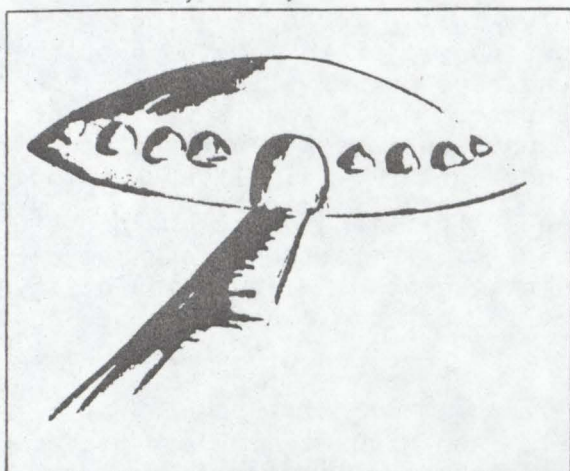
MÄRKET PÅ MARYS MAGE

Dagen efter händelsen upptäckte Mary ett underligt märke på nedre delen av magen. Det hade formen av en av en rektangel med ett vitt streck utanför perferin.

HYPNOSEN

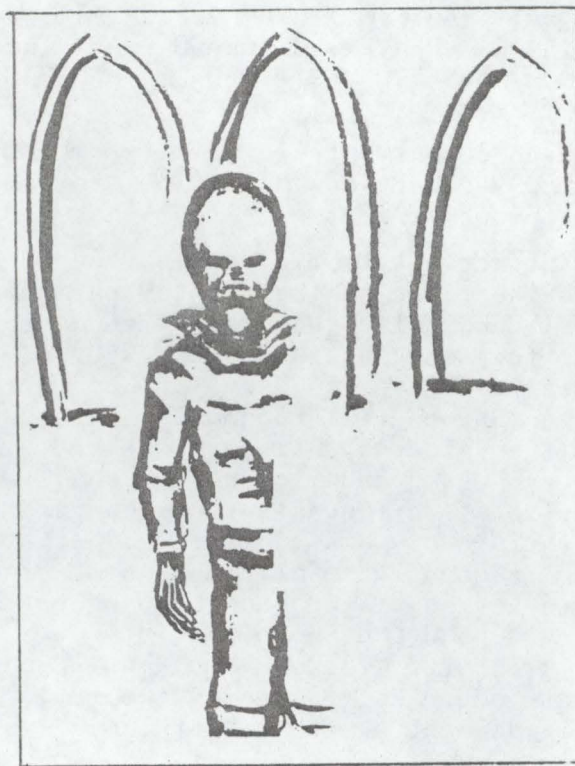
Tre sittningar med djuphypnos genomfördes med Michael. Något försök med Mary har ännu inte gjorts. Michael som är en utmärkt konstnär, gjorde de illustrationer som förekommer i artikeln under hypnos. För att undvika påverkan från en sittning till nästa, spelades inte banden upp för Michael. Under hypnosen berättade Michael följande i sammandrag:

Medan ljuset omgav bilen och ljudet hördes, lyftes fordonet upp och fördes in i ett stort föremål, som var kupolformat. En tjock dimma omslöt både bilen och föremålet. Det kändes en stark doft som påminde Michael om de raketbaser där han gjort militärtjänst. Han menar att lukten har samband med elektricitet. Hans fru Mary är mycket rädd.

Det lyser från det kupolformade föremålet. En dörr öppnas och en ramp sticker ut, som ser ut som om den vore gjord av ljus. I varje fall lyser den kraftigt.

I dörröppningen står "en person som ser underlig ut", som bär skimrande guldfärgade kläder av ovanlig design. Huvudet är "långt...hårlöst, med grått skinn." Varelsen visar med gester att paret skall komma fram till honom.

De går in i farkosten, lukten finns kvar. Väggarna glöder, medan det på rummets ytterväggar finns en rad valv från vilka det kommer ett orange sken i ytterkanterna. Av någon anledning släpper nu rädslan, som de känt utanför farkosten. Michael upptäcker att Mary inte längre finns bredvid honom. Han blir arg och uppträder hotfullt mot en av varelserna. Kvickt låser man hans händer med silverglänsande band. Han känner sig rädd och ängslig att Mary inte finns inom synhåll. En annan varelse närmar sig honom. Jag ber Michael beskriva varelsen. Beskrivningen stämmer med teckningen ovan, som Michael gjorde under sin sista hypnos över tre månader senare.

Michael känner det som om varelserna kunde läsa hans tankar. "Han vet allt jag gör och tänker... han vet allting.. han kan läsa varje tanke."

Ett bord uppenbarar sig i rummet och vid första ögonblicket ser det ut att vara av någon gasliknande substans, men senare visar det sig anta solid form. Ett svävande ljus rör sig ovanför. Han känner det som om hans tankar är sammankopplade med en av varelsernas. Han är naken och känner hur vissa punkter på benen bränner. Michael har hudproblem med ett flertal stora fläckar på benen som misstänks vara cancer. Vid det senaste mötet med Michael hade dessa fläckar minskat åtskilligt i antal och storlek.

Han är orolig för sin fru, som han vid åtminstone ett tillfälle hört skrika. Hon är tillsammans med en annan av varelserna långt borta i en annan del av det stora rummet med de lysande valven och om han vrider huvudet kan han se henne. Vid ett tillfälle när han gör så, ser han henne stå bredvid en av varelserna "Hon ser ut som en zombie... hon bara står där... tomt...ett tomt ansikte. Inget uttryck i ansiktet."

"Ingenting," fortsätter han, "...naken som en skyldocka. Det är jag också," tillägger han.

Michael beskriver sedan i detalj formen och storleken på varelsens händer, de extremt långa fingrarna; han kan inte se tummen. De teckningar han senare gjorde visar samma karaktäristika han nu beskriver. De påminner mycket av den typ av händer Leonard Stringfield hävdar tillhörde kroppen av en liten främmande varelse, som enligt påståenden hämtats ur ett störtat "flygande tefat".

Bild. Händerna enl. Stringfield.
Jmf. med varelsens händer på föregående sida.

Teckningen på varelsen (Michaels) gjordes den 10 november, 1981, två månader efter den muntliga beskrivningen. Som tidigare nämnts spelades aldrig banden hypnosberättelserna upp under pågående undersökning och Michael har alltså inte inspirerats till teckningen av att höra sin egen beskrivning. Och under djup hypnos minns man ingenting efteråt av vad som försigått. Trots detta stämmer beskrivningen och teckningen mycket bra överens.

Hans ben fortsatte att brännas. Han upplever sedan ett susande ljud och i samband med detta är det som om "allting töms ut ur huvudet." Han skriker "Mina tankar... alla tankar är utrensade."

- Utrensade, frågade jag.
- De är bara borta. Jag har dem kvar men de har dem också... det är inte klokt." Och sedan.
- Nu sitter jag upp.

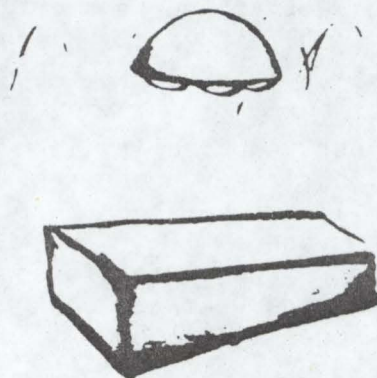

Bild. Undersökningsbordet med det svävande ljuset ovanför.

Efter en stund känner han yrsel och upplever vad han beskriver som ett fruktansvärt oljud (kanske inom honom själv). I samma ögonblick strömmar minnet tillbaka in i honom. Nu märker han också att förutom att minnet återkommit har han fått någonting mer. "Det är som om de plockat ut allting som fanns inom mig och satt in något annat... tog bort varje tanke. Det verkar som om de givit tillbaka mer. Det är som om de givit mig någonting. Fantastiskt! "

Han fortsätter:

"Givit mitt liv något extra... Jag vet inte vad. Gett mig...vissa för-

27
mågor." "Förmågor," upprepar han, men tillägger "Jag vet inte var Mary är."

Efter en lång paus, fortsätter han: "Kunskap, mannen gav mig någonting." Michael upprepar om och om igen "tog ut allting som fanns och undersökte det, gav det tillbaka tillsammans med något annat." Han var mycket trevlig." Sedan ändrar han tonen. "Egentligen vill jag inte ha någonting... jag vill bara komma hem... och jag vill ha tillbaka min fru."

DEN AVSLUTANDE HYPNOSEN

Undersökningen ombord på farkosten är slutförd. Mary förs till Michael. Han upptäcker sina kläder i en hög bredvis en kontrollpanel och en av varelserna, som verkar vara ledaren, lovar att de nu kan lämna farkosten. När de kommer ut ur den blir Michael än en gång medvetend om det pulserande brummande ljudet och omges av den täta dimma, som han talat om tidigare. Han kan inte förstå hur det är möjligt att både farkosten och han bil kan hänga där inne i dimman.

- Det verkar som om alltihop är upphängt. Jag vet inte... en tung bil. Jag tror vi avävar... kanske står vi på marken... inte vet jag. Det är fruktansvärt dimmigt! Jag måste ha blivit galen. Bilen svävar eller hänger i luften. Det måste vara så!

Det blå ljuset omger bilen igen på samma sätt som i början av händelsen, det schvisande ljudet hörs och paret befinner sig åter på vägen.

- Men bakänden hänger fortfarande i luften! Vi kör med 80 km/tim och bakdelen på bilen hänger i luften!

Bilen sänkes sakta ned på vägen igen och det blå ljuset försvinner.

När det verkar som om bilen fungerar normalt igen (Michael berättar fortfarande under djup hypnos) frågar jag om han, när han befann sig inne i den främmande farkosten, hade någon aning om var den kom ifrån. Han svarar:

- Nej, jag vet inte alls. De gav oss båda någonting... de gav mig en styrka, som jag inte haft förut... och de gav mig lite av deras kunskap.

- Så det var det de gav er?, frågade jag.

- Ja, det finns fler saker i livet... i världen... andra dimensioner... saker som existerar sida vid sida... det finns andra dimensioner... allting samarbetar... sam-existerar. Det finns andra dimensioner som vi inte kan nå.

- Är det detta du lärde dig, frågade jag.

- Jag förmodar det. Det är kanske därför att de kommer... en annan dimension... kanske det är dit vi är på väg, jag vet inte.

- Jag har fått en förmåga att se in i mig själv, som jag inte hade förut, det rör sig inte om någon fysisk styrka, det är som en energi... som utvecklats mer.

- Jag vill inte att den utvecklas, säger han plötsligt... jag vill inte att den utvecklas, det finns så många andra saker att bekymra sig om.

DEN PSYKOLOGISKA KONFLIKTEN

Michaels avslutande yttrande avslöjar den psykologiska konflikt som han upplevt i samband med UFO-händelsen. Denna reaktion i motsats till hans tidigare skeptiska inställning vad gäller UFO-fenomenet, kan kanske förklara varför han inte orkade med ytterligare en hypnos-sittning, som vi egentligen hade planerat. Det förklarar också varför han inte lyckades få sin fru att genomgå hypnotisk regression och att han senare höll sig undan utan att lämna adress eller telefonnummer.

Michaels sista uttalande under den avslutande hypnosen:

- Vad ska jag göra med dem (han syftar på sin nya kunskap) Jag vill absolut inte vara förändrad. Jag vill inte vara ensam om att bli förändrad. Syssla med något som jag är ensam om. Ansvar som blir följd. Jag vill inte ha mer ansvar, jag har tillräckligt redan!

Jag frågade vad det är för slags ansvar som han så definitivt avvisar.

- Inget särskilt... bara det att man måste ge... måste ge allt jag kan... jag måste ge mer... Om jag har det, måste jag väl ge det, tillägger han resignerat.

TECKNINGARNA

Den sista hypnosregressionen ägde rum 10 november 1981. Vår senaste kontakt per telefon var den 16 februari 1982. Sedan dess har han flyttat utan att lämna vare sig adress eller telefonnummer. På grund av detta genomfördes aldrig någon hypnosundersökning med hans fru Mary, vilket tyvärr berövar fallet en del av dess utomordentliga potentiella värde. Bandinspelningarna från hypnos-sittningarna har paret aldrig hört.

Michaels konstnärliga talang har givit oss vad som kanske är det första porträttet på en UFO-varelse.

forts. sid. 28

TIONDE PLANETEN ?

FINNS DET EN TIONDE PLANET ?

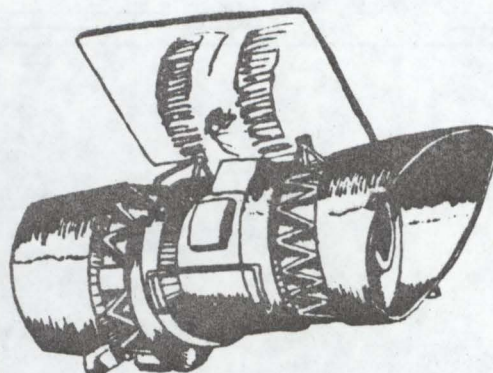
Sedan i januari 1983 drar IRAS (Infra Red Astronomical Satellite) runt jorden i sin bana på 900 km. IRAS uppdrag: Utforskning av infrarodområdet. Sannerligen sensationella upptäckter har den redan gjort.

Så, ex v upptäckte IRAS i stjärnbilden Skytten ett objekt, vars temperatur ligger kring 230 grader Kelvin. För en stjärna en alldeles för låg temperatur och för ett stofmoln är objektet alldeles för het. Amerikanska och britiska astronomer förmodar därför, att detta "THING" är en mycket avlägsen gasplanet som p g a sammandragning avger värme.

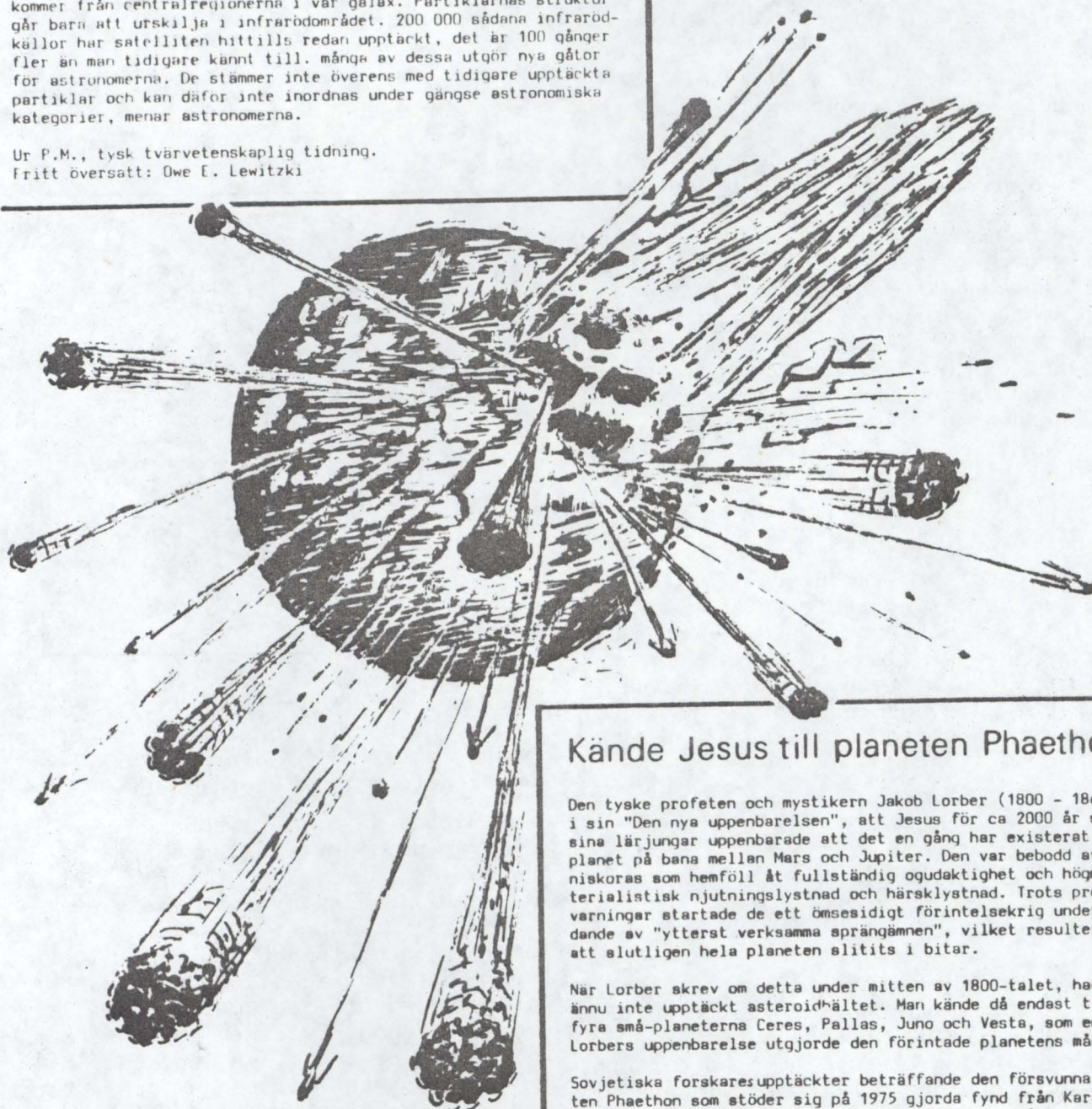
Dessutom: Nära asteroidbältet mellan Mars och Jupiter finns tre hittills okända stoftringar i omloppsbanor i solsystemet. De har troligen bildats vid asteroidkollisioner.

Särskilt egendomligt är upptäckten av en ny sorts partiklar som kommer från centralregionerna i vår galax. Partiklarnas struktur går bara att urskilja i infrarodområdet. 200 000 sådana infrarödkällor har satelliten hittills redan upptäckt, det är 100 gånger fler än man tidigare känt till. Många av dessa utgör nya gåtor för astronomerna. De stämmer inte överens med tidigare upptäckta partiklar och kan därför inte inordnas under gängse astronomiska kategorier, menar astronomerna.

Ur P.M., tysk tvärvetenskaplig tidning.
Fritt översatt: Owe E. Lewitzki

IRAS

Kände Jesus till planeten Phaethon ?

Den tyske profeten och mystikern Jakob Lorber (1800 - 1864) skrev i sin "Den nya uppenbarelsen", att Jesus för ca 2000 år sedan för sina lärjungar uppenbarade att det en gång har existerat en stor planet på bana mellan Mars och Jupiter. Den var bebodd av en människors som hemföll åt fullständig ogudaktighet och högmod, materialistisk njutningslystnad och härsklystnad. Trots profetiska varningar startade de ett ömsesidigt förintelsekrig under användande av "ytterst verksamma sprängämnen", vilket resulterade i att slutligen hela planeten slitits i bitar.

När Lorber skrev om detta under mitten av 1800-talet, hade man ännu inte upptäckt asteroidbältet. Man kände då endast till de fyra små-planeterna Ceres, Pallas, Juno och Vesta, som enligt Lorbers uppenbarelse utgjorde den förintade planetens månar.

Sovjetiska forskares upptäckter beträffande den försvunna planeten Phaethon som stöder sig på 1975 gjorda fynd från Karakumöknen i Turkmenistan, tros bekräfta Lorbers teser på temat.

Ur tyska P M 12/83
Läsarbrev från H.-J. Brodesser, Bonn
Fritt översatt: Owe E. L.

AVBROTT I FISKET

AV OMAR FOWLER

- PÅ ETTNYHETERNA PÅ RADION DEN ELFTE AUGUSTI SADE METEOROLOGEN ATT VÄDRE SKULLE BLI FINT OCH MÅNEN VAR BARA FYRA ELLER FEM DAGAR GAMMAL, IDEALISKA FÖRHÅLLANDEN FÖR EN FISKETUR, SÅ JAG BAD FRUGAN GÖRA IORDNING EN MATSÄCK. . .

MR. ALFRED BURTOO, NORTH TOWN, ALDERSHOT
berättar:

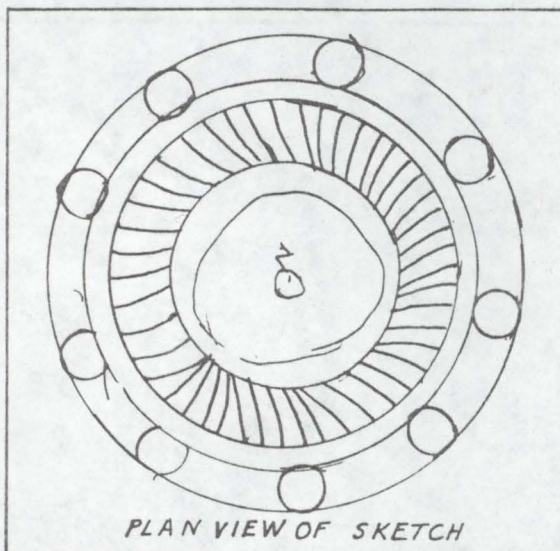
- Jag gav mig iväg kvart över tolv på natten (natten till fredagen den 12 augusti, 1983). På väg upp till kanalen stannade jag på vägen och satte på hunden kopplet. Då hörde jag fotsteg bakom mig och det visade sig vara en polisman i tjänst, så vit stannade och pratade en stund. Efter ytterligare en stund skiljdes vi och jag fortsatte upp mot kanalbanken. När jag var framme, la jag ned fiskeutrustningen på marken och stack ned spöet i jorden och band fast hunden i det. Precis när jag började packa upp utrustningen hörde jag "gong-gongen" från Buller Baracks i närheten slå ett slag (kl.01.00). Jag gjorde allting klart till gryningen när fisket är som bäst.

AVBRUTET TEABREAK

- Jag satt där och såg ut över vattnet och beslöt mig för att ta en kopp te, när jag plötsligt såg ett ljus dyka upp från söder, så jag ställde ned koppen och reste mig upp och tittade på ljuset. Det kom in mot järnvägsbron och jag tänkte... det kommer väl inte att landa på järnvägsbron? Redan från början tyckte jag att det inte verkade vara ett flygplan eller en helikopter, för det var bara hundra meter över marken. Sedan gick det ner utefter kanalen och det skimrande ljuset slocknade. Jag stod där och såg på det och då upptäckte jag två "figurer" som kom emot mig.

- Hunden morrade och ville inte tystna förrän jag sa till den. De två "figurerna" kom fram till mig. De var ungefär 1.60cm långa skulle jag tro och de stod där och såg på mig och han till höger vinkade åt mig att följa med. Jag blev nyfiken så jag följde med dem. När vi var cirka 50-60 meter från järnvägsbron, stod föremålet är, 3-5 meter över vattnet och ungefär 5 meter över kanalbanken. Det fanns en

trappa och vi måste gå på gräset för att komma upp på den. En av "figurerna" gick tvärs över korridoren, som var åttkantig och det andra ställde sig

nära dörren och jag stod till höger om honom. Då hördes en röst som på bruten engelska sade "kom över och ställ er under det ambrafärgade ljuset."

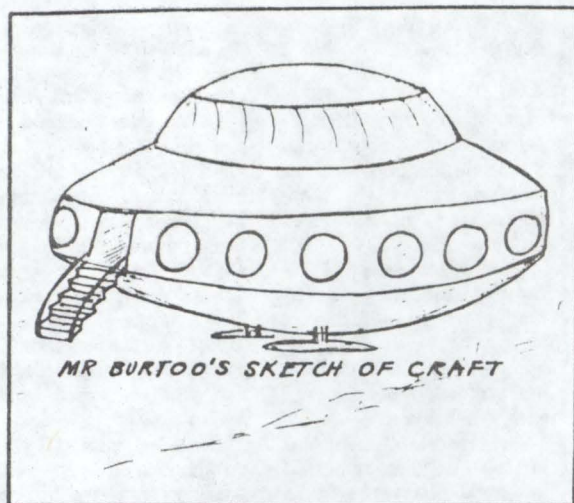
- I mitten på golvet fanns en pelare som var dryga metern i omkrets. Först kunde jag inte se något särskilt ljus men när jag klev över åt ena sidan kunde jag se ljuset på väggen. Jag gick dit och ställde mig under ljuset och talade igen... "Hur gammal är ni?" Jag sa att jag skulle fylla 78 år nästa gång. Efter en paus sa rösten "vänd er om!" och jag vände mig om med ansiktet mot väggen och efter ungefär fem minuter sa han till mig "Ni är för gammal och bräcklig, ni kan gå."

BESKRIVNING AV FARKOSTEN

- På den här pelaren som stod imitten

fanns ett Z-format handtag, och det stod en "figur" på varje sida om det. Dessa var inte desamma som hade hämtat mig på kanalbanken.

Jag stod och såg mig omkring när rösten sa "Ni kan gå". När jag var på väg ned och höll i ledstången, kände jag skarvar i den och jag fick intrycket att trappan var teleskopisk och kunde fällas in. När jag kom ner och hade gått en 20-30 meter från farkosten vände jag mig och och tittade på den.

Det fanns ett torn överst, väldigt likt ett upp och nedvänt tefat, men det såg ut som en sån där huva som man har ovanför skorstenen och den roterade motsols. Jag fortsatte tillbaka till den plats, där jag hade fiskeutrustningen och hunden och det första jag gjorde var att ta upp tekoppen och dricka ur den... Medan jag fortfarande tittade på farkosten, såg jag hur den lyfte till ungefär 100 meter och tog av mot sydväst över militärkyrkogården. Jag såg hur den passerade över Tongham (c:a 1 km från Aldershot) och över till Hogs Back och sedan försvann den utom synhåll.

DET SAMLADE VITTNET

Fråga: Ni verkar väldigt lugn och samlad trots det som hänt?

Mr. Burtoo: Mest av allt blev jag nyfiken. Vid min ålder, nästan 78 år, vad har jag att vara rädd för? Man kan ju bara dö en gång. Jag har läst mycket om UFOs, men inte trott på det. Det gör jag definitivt nu, att se är att tro. Jag bryr mig inte ett dugg om vem som tror mig eller ej, men jag var definitivt inne i den där maskinen. När jag kom hem, berättade jag det för min fru och en väninna till henne. Tills då hade jag betraktat pratet om UFOs som trams. Jag blev absolut inte rädd bara nyfiken, jag

Jag ville ha reda på vad som var i gårdningen. Om de hade åkt iväg med mig ombord, så hade det ju varit min egen huvudvärk. Det hade varit precis samma sak som om jag gått ut på gatan och blivit nedslagen.

KOMPLETTERANDE FRÅGOR

Fråga: Låt oss återvända till början av händelsen, när varelserna kom fram till er.

Mr. Burtoo: Jag blev lite chockad när de kom fram till mig i sina gröna overaller. Jag kunde inte se några knappar eller blixtlås, det var som om de gjutits direkt på kroppen. Hunden satt tyst efter det att jag sagt till honom. De hade ärtgröna hjälmar på huvudet, men visiret på framsidan var inte genomskinligt, utan som glas som bara släpper igenom ljus från ett håll. Det gick inte att se deras ansikten. Jag lade inte märke till händerna, kanske hade de handska på sig. Jag har varit trädgårdsmästare i 52 år och har lärt mig lägga märke till saker som dyker upp.

Fråga: Hade de några bälten?

Mr. Burtoo: Nej, inga bälten, inga knappar, ingen ficklampa i händerna.. ingenting sådant. Overallerna verkade gjorda i ett stycke.

Fråga: Den här trappan, var det bara en liten stege, eller vad?

Mr. Burtoo: Bara en bred uppsättning trappsteg med ledstång på båda sidorna.

Fråga: Hade de två figurerna gått in i farkosten?

Mr. Burtoo: En gick in före mig och en bakom mig. för det var i den ordningen vi gick på marken. Den framför mig gick tvärs över det jag kallar för korrdörren in i något som jag förmodade var ett rum på andra sidan och den andra ställde sig just innanför dörren och jag stod till höger om honom.

Fråga: Vilken typ av belysning var det?

Mr. Burtoo: Det var ett ljus, väldigt dämpat och allting föreföll svart.

Fråga: Fanns det lampor i taket eller någon annan stans?

Mr. Burtoo: Nej, det är det som är det lustiga. Jag såg ingenting sådant, men det fanns ljus. Kanske runt det upphöjda rampen i taket? Insidan av farkosten var helt svart, men utsidan

som polerat aluminium. När jag gick över golvet, kunde jag inte höra mina egna fotsteg, så det verkade som om det var någon slags tygmatta på golvet. Taket var bara cirka 1,65 cm högt så det var precis att jag kunde stå rak. Varelserna var något kortare än jag själv. Jag var tvungen att ducka för att komma in genom dörren och ljuset var tillräckligt för att se vart man skulle gå, men så fort vi kom in var ljuset dämpat, men det måste ha berott på allt det svarta omkring.

- Vem det nu än kan ha varit som hade monterat ihop farkosten, måste han ja gjort ett bra jobb; det fanns inga bul-
tar, muttrar, svetsfogar eller andra skarvar, det kunde jag se. Jag uppskattar att jag var där inne i ungefär en halv timme, jag fick vänta en stund tillsammans med "killen" bredvid mig.

Fråga: Så ni hade bra tillfälle att se er omkring?

Mr. Burtoo: Jag var inte rädd eller så, jag var nyfiken. Jag har vistats många år utomhus och råkat ut för en hel del i Kanada, skjutit björn, skallerormar och vargar. Jag tror inte jag är rädd för någonting.

INTERVJUAREN OMAR FOWLER ÄR ORDFÖRANDE I SURREY INVESTIGATION GROUP ON ARIEL PHENOMENA, GUILFORD, SURREY) S.I.G.A.P.

Källa: Flying Saucer Review, Vol 29, nr 2 1983.

Översättning och bearbetning: A.Svensson

...OMBORD PÅ UFO

forts. från sid 24

SLUTLEDNINGAR

Vi kan förstå att, hur motiverad Michael än kan ha varit att utreda vad som hände under den "försvunna limmen", som var en följd av upplevelsen med ljusstrålen, var ändå denna motivation för svag för att beseгра hans tidigare konservativa inställning. Det uttrycktes klar i hans uttalande:

- Jag har alltid haft den inställningen att folk som pratar om UFO är lite udda.

Det är alltså dilemmat för ett vittne som slits mellan sin önskan att lösa mysteriet med sin underliga upplevelse och rädslan att upptäcka något, som kan-

ske skulle komma att helt förändra hans tidigare livssyn.

* * *

Källa: Flying Saucer Review, vol 29, nr 2, 1983

Övers. och bearb.: Acke Svensson

NT 1983:49 Europas rymd- lab mot succé

KÖLN, Västtyskland
Flygningen med det europeiska rymdlaboratoriet Spacelab förlängs med en dag om vädret vid landningsplatsen i Kalifornien tillåter.

Anledningen är att laboratoriet och dess besättning gjort av med mindre än väntat av de livsuppehållande resurser som finns ombord. Dit hör energi, vatten och syre.

När Spacelab nu väntas landa en dag senare beräknas ändå reserverna räcka för ytterligare två dagar.

Det innebär också att ytterligare vetenskapliga experiment kommer att kunna genomföras.

I halvtid har flygningen gått mycket bra. De tyska vetenskapsmännen vid

rymdforskningscentret här i Köln talar om en 90 procentig framgång.

Det betyder inte att problem saknas. Bland annat har två av de ugnar som finns ombord inte fungerat som de skulle, men har delvis kunnat repareras av besättningen.

Det svenska materialexperimentet genomfördes innan problemet med ugnarna uppstod.

Likasa har man haft stora problem med den radar som genom molntäcket skulle ta bilder av jordytan. En av två filmkassetter till den kamera som skulle användas för kartlägg-

ningsändamål har fastnat. I slutskedet av flygningen drogs filmen fram för hand.

SVERKER NYMAN

UR NY TEKNIK 1983:49

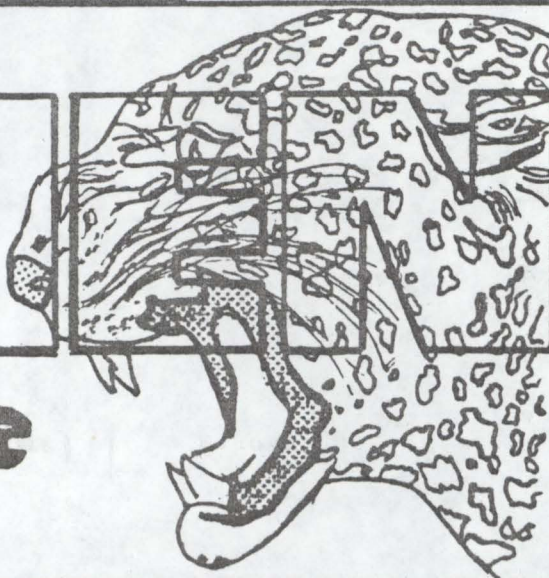
Fenomen på E 75

SUNDSVALL: Flygande tefat eller UFO, som det heter numera förvirrar trafiken på E 75 vid Vattjom intill avtagsvägen till Matfors. En äldre man såg nyligen ett avlångt ljus föremål, mindre än ett trafikflygplan, på 500-600 meters höjd alldeles i närheten av vägen och vet numera inte om han ska tro sina ögon. På samma plats har en kvinnlig taxichaufför från Sundsvall haft en obehaglig upplevelse. Ett UFO blockerade E 75:an, så taxin fick vänta på att bli framsläppt. Efteråt kände den smått chockade damen en från stickande lukt, "något som jag aldrig känt förut..." ●

UR Vi Bilägare No. 21/83

ALIEN

guide

GOTT NYTT ORWELL !

Som tur är ligger nu januari långt tillbaka i tiden och den härliga VÅREN har börjat smaska till ordentligt just nu.... Den lilla ryckningen i gashandtags handen har sedan ett tag övergått till rena kramper och snart dröjer det inte förräns man kan åka ut och reta bilisterna igen (Eller hur Nisse!). Med våren kommer även nya filmer även om biljettpriset inte tillåter några större avbetningar på det området....

Om ni har tittat igenom programmet för UFO-Center märker ni att vi har SF-Temakväll den 14 mars, då Acke läser en SF-novell med diskussion efteråt. Onsdagen därpå, den 21, kommer vi att ha filmkväll. Den kvällen rekommenderas verkligen! Vi hoppas verkligen att ni kommer!

Ha det så allmänt och lev som ni behagar.....

JÖRGEN STENKVIST

THIS IS ONE WAY TO BE INVISIBLE:
TO SIMPLY BECOME A SMALL PART OF THE NIGHT,
MOVING WITH THE WINDS AND SHADOWS,
DOING WHAT MUST BE DONE,
COMPLETELY VOID OF EMOTIONS,
SO THAT NO ONE'S MIND CAN FEEL YOU,
NO ONE'S HEART CAN HEAR YOU....

NINJA

I NÄSTA NUMMER AV SVÄVAREN PRESETERAS SANNINGEN OM NINJAN - LÖNNMÖRDAREN, SOM HAN KALLAS I ALLMÄN MUN. SANNINGEN VAR OCH ÄR EN HELT ANNAN. NINJAN LÄRDE SIG ATT LEVA I TOTAL FRIHET GENOM ATT FÖRSTÅ SIG SJÄLV OCH SIN PLATS I UNIVERSUM. DERAS LIVSFILOSOFI ÄR SPÄNNANDE, DJUP OCH VACKER....

— I NÄSTA SVÄVAREN —

HEAVY

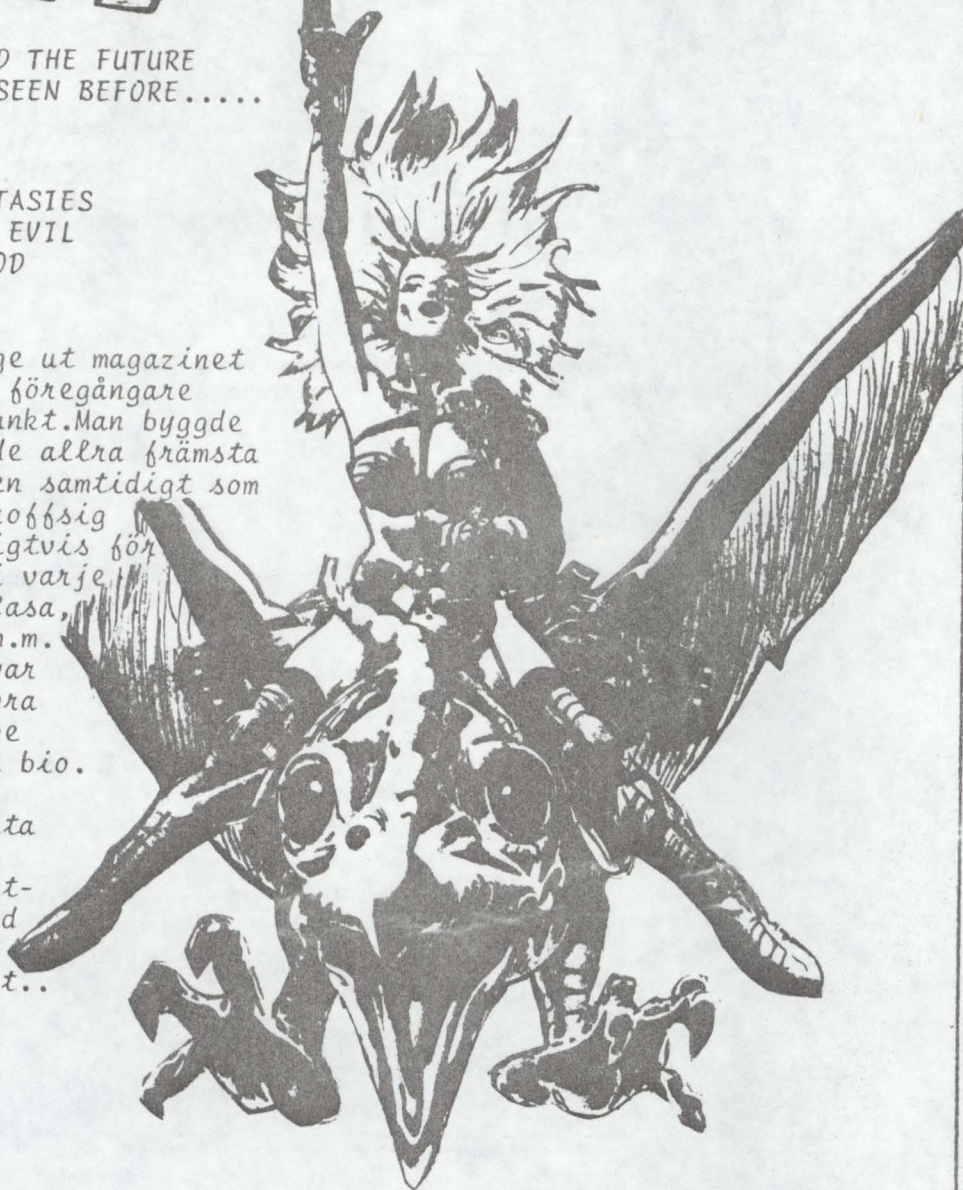
METAL

HEAVY METAL TAKES YOU BEYOND THE FUTURE
TO A UNIVERSE YOU'VE NEVER SEEN BEFORE.....

A UNIVERSE OF MYSTERY
A UNIVERSE OF MAGIC
A UNIVERSE OF SEXUAL FANTASIES
A UNIVERSE OF TERRIFYING EVIL
A UNIVERSE OF AWESOME GOOD

1977 började man i USA att ge ut magasinet Heavy Metal med sin franska föregångare Metal Hurlant, som utgångspunkt. Man byggde upp tidningen med hjälp av de allra främsta tecknarna inom fantasy genren samtidigt som man lade stor vikt vid en proffsig design. Detta bäddade naturligtvis för en stor framgång. Man möter i varje nummer tecknare som Giraud, Casa, Druillet, Bilal, Corben, Bode m.m. Med sina goda kontakter servar man dessutom läsaren med stora och välillustrerade reportage om de senaste SF-filmerna på bio.

Tacksamt för den som vill veta det senaste varje månad! Heavy Metal har blivit ett uttryck för hårdrock, svärd, blod, våld, kvinnor och svällande muskler. Och visst stämmer det..

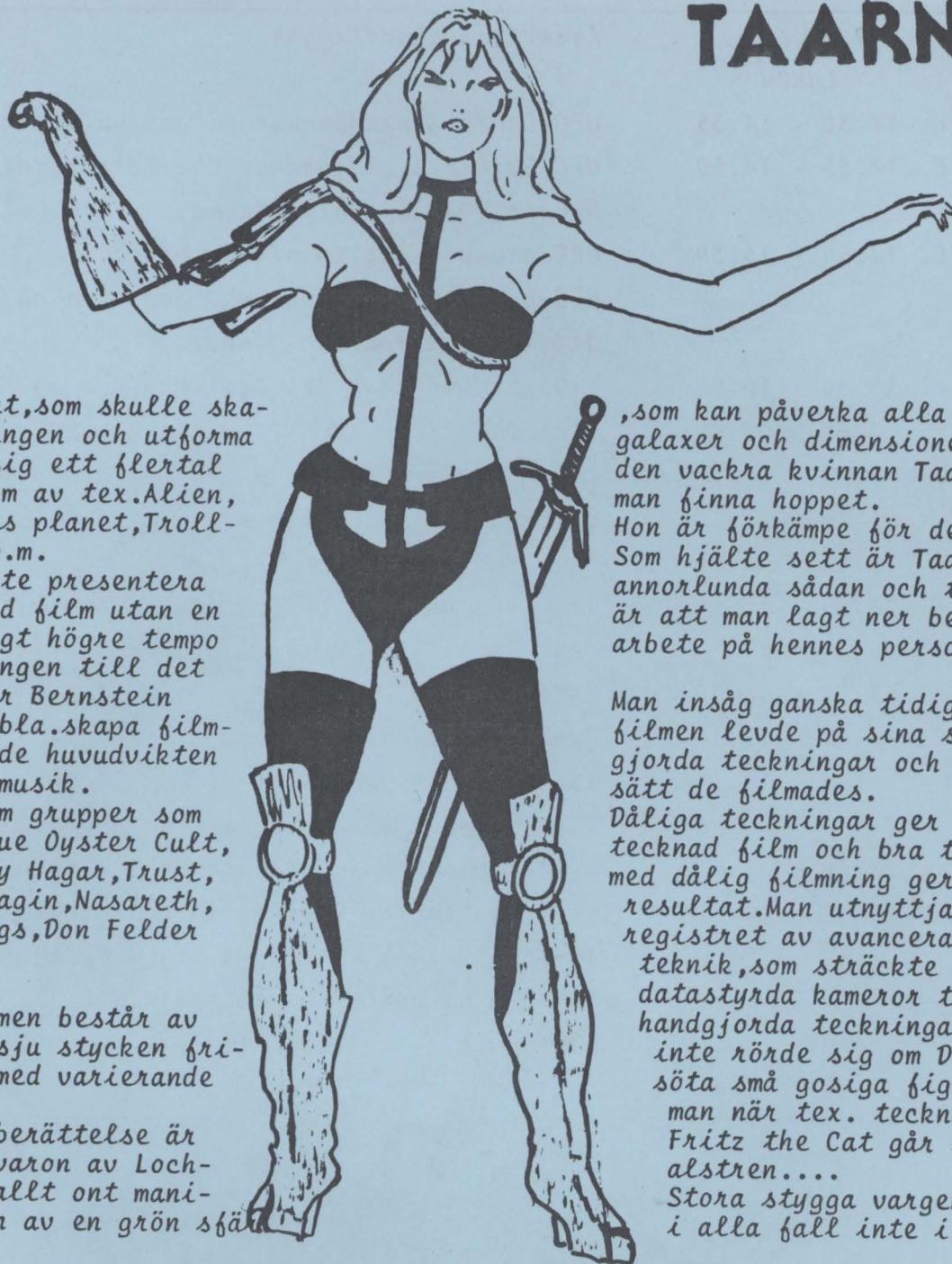

WHAT I STARTED TO DO AFTER I GOT INVOLVED (IN HM) WAS
TO TRY TO GIVE THE FILM A FIRST CLASS SCREENPLAY.
THAT'S REALLY THE HEART OF IT....

Tyvärr har klangen varit alldeles för ofta varit lite för negativt laddad. Visst möter man i HM en hel del som går utanför ramarna men magasinet är ju faktiskt ett "adult fantasy magazine". Dessutom är innehållet absolut inte bara negativt! Det händer inte alltför sällan att de muskelprydda barbarerna får sig en rejäl hästspark i serierutorna samtidigt som de barbröstade kvinnorna inte alls bara är till för prydnad. En av de allra främsta och genomarbetade hjältarna är faktiskt kvinna.

Flera gånger har man dessutom ägnat hela tidningen åt kvinnliga tecknare som annars av någon konstig anledning inte är så ymnigt förekommande i annan press. Med den internationella framgången i baktankarna började man fundera på en tecknad film. Att göra tecknad film är ett mycket komplicerat och ofta tråkigt jobb. Det krävs 720 teckningar för en minuts spelfilm och man blev tvungna att anställa 1000 tecknare och tekniker från 17 olika länder.....

TAARNA

Killarna i teamet, som skulle skapa själva handlingen och utforma den, hade bakom sig ett flertal framgångar i form av tex. Alien, Star Wars, Apornas planet, Trollkarlen från Oz m.m.

Men man ville inte presentera en vanlig tecknad film utan en film med betydligt högre tempo än vanligt. Lösningen till det var musiken! Elmer Bernstein sattes till att bla. skapa film-musik och man lade huvudvikten vid tuff modern musik.

Eller vad sägs om grupper som Black Sabbath, Blue Oyster Cult, Cheap Trick, Sammy Hagar, Trust, Journey, Donald Fagin, Nasareth, Stevie Nicks, Riggs, Don Felder och Devo?

Handlingen i filmen består av en röd tråd med sju stycken fristående avsnitt med varierande miljöer.

Varje värld och berättelse är dominerad av närvaron av Loch-nar - summan av allt ont manifesterat i formen av en grön sfär

, som kan påverka alla tider, galaxer och dimensioner. Men i den vackra kvinnan Taarna kan man finna hoppet.

Hon är förkämpe för det goda.. Som hjälte sett är Taarna en annorlunda sådan och tydligt är att man lagt ner betydande arbete på hennes personlighet.

Man insåg ganska tidigt att filmen levde på sina skickligt gjorda teckningar och på det sätt de filmades.

Dåliga teckningar ger en dålig tecknad film och bra teckningar med dålig filmning ger samma resultat. Man utnyttjade hela registret av avancerad film-teknik, som sträckte sig från datastyrda kameror till rena handgjorda teckningar. Att det inte rörde sig om Disney's söta små gosiga figurer vet man när tex. tecknaren av Fritz the Cat går lös på alstren....

Stora stygga vargen platsar i alla fall inte i gänget..

ANIMATORS GET LOST IN THE MOVEMENT AND IN THE BACK-
GROUNDS AND DESIGNS AND FORGET ABOUT THE STORY AND
CHARACTERS....

- "I had been bored by almost every animation movie I had seen since I was ten. The early Disney films are great: they still are, but there was nothing contemporary for the filmgoer. I thought about it and realised that one of the reasons I was bored was that most of the animated films since Disney were made by animators and not filmmakers, säger producenten Ivan Reitman om teckningsarbetet. They were good of making drawings move, but they were not particularly good as a producer or director...."

Kl. 10.00 -

Årsmötesförhandlingar

LUNCH

Kl. 14.30 - 14.35

UFO-Centers ordförande hälsar välkommen.

Kl. 14.35 - 14.50

UFO-Sveriges ordförande Christer Nordin öppnar 1984 års riksstämma.

Kl. 14.50 - 15.30

URD-gruppen ger en allmän blick in i UFO-problematiken och vad som sker på det internationella planet.

Kl. 15.30 - 16.00

PAUS med möjligheter till kaffe m.m.

Kl. 16.00 - 16.40

Jens Tellefsen från Tekniska Högskolan i Stockholm: "Är vi på väg mot uppfyllelsen av Einsteins dröm?"

Kl. 16.40 - 16.55

PAUS

Kl. 16.55 - 17.55

Jan Fjellander berättar om vad som har hänt och händer just nu i norska Hessdalen.

Kl. 17.55 - 18.10

PAUS

Kl. 18.10 - 19.10

Paneldebatt där alla har chansen att ställa just den där frågan ni alltid funderat över eller kanske sätta experterna på pottan.

Kl. 19.10 -

Riksstämman avslutas. För de som inte har alltför bråttom hem, finns det många fina restauranger i Karlskoga och UFO-Centers lokal står öppen för alla som vill ha lite kaffe och diskutera lite....

